

KRONIKA MĚSTA
DOMAŽLICE
1994

I. OBYVATELSTVO

MATRIČNÍ ZPRÁVA

V roce 1994 se v Domažlicích narodilo 447 dětí, z toho 212 chlapců a 235 děvčat.

Domažlickým občankám se narodilo 95 dětí - 46 chlapců a 49 děvčat. Dvakrát se narodila dvojčata.

Snoubenecké páry uzavřely 133 sňatků. 117 na úřadě a 16 církevních.

V Domažlicích zemřelo celkem 367 osob - 186 mužů a 181 žen.

Domažličanů zemřelo 98.

II. MĚSTSKÁ SPRÁVA

30. zasedání městského zastupitelstva

25. ledna v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Návrh na řešení námitek, připomínek a návrhů právnických a fyzických osob ke konceptu územního plánu sídelního útvaru Domažlice
4. Žádost o odprodej stavební parcely v 13/3 v katastrálním území Domažlice
5. Úprava majetkoprávních vztahů - parkoviště pod bývalým ústavem zdraví
6. Odkoupení části parcely 3407/1 v katastrálním území Domažlice
7. Žádost o prodej parcely číslo 970/1 v katastrálním území Pasečnice
8. Návrh na zrušení usnesení číslo 414/1993
9. Prodej pozemků u rozestavěné učňovské školy
10. Žádost o odprodej pozemků na Hadrovci
11. Žádost o koupi pozemku
12. Převod objektu čp. 19 v Baldovské ulici - Heldovna
13. Žádosti o snížení poplatků za užívání veřejného prostranství
14. Návrh na změnu vyhlášky č. 10/91 o čistotě a veřejném pořádku v Domažlicích
15. Možnost zvýšení koeficientů pro výpočet daně z nemovitostí
16. Žádost o úpravu rozpočtu Základní školy Komenského 17
17. Žádost VI. mateřské školy o úpravu rozpočtu
18. Otevřený dopis pana Romana Kalouse
19. Různé, diskuse
20. Usnesení, závěr

31. zasedání městského zastupitelstva

28. února v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Rozpočet města Domažlic pro rok 1994

4. Prodej domu čp. 42 Dukelská ulice
5. Volba přisedících okresního soudu
6. Zrušení Vyhlášky o místním poplatku za vjezd do uzavřené části města, úprava Vyhlášky o čistotě a veřejném pořádku v Domažlicích a Vyhlášky o stánkovém prodeji
7. Žádost o odprodej pozemku
8. Žádost o odprodej pozemku č. 3348/4
9. Žádost o koupi pozemku
10. Žádost o odprodej pozemku č. 2976
11. Žádost o odkoupení pozemku
12. Návrh na zrušení usnesení č. 506/94 a 507/94 (pozemky pod Dubinou)
13. Posouzení žádosti o převod nemovitého majetku - nemocnice Domažlice do vlastnictví města
14. Různé, diskuse
15. Usnesení, závěr

32. zasedání městského zastupitelstva

28. března v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Ručení za úvěr firmě Kabel Plus
4. Volba přisedících okresního soudu
5. Prodej domu čp. 42 v Dukelské ulici
6. Návrh na změnu termínu usnesení městského zastupitelstva č. 514/94
7. Žádost o pronájem parcely č. 3692/5 v Masarykově ulici
8. Žádost o odprodej pozemku č. 84/18, 19, 20 v katastrálním území Babylon
9. Žádost o odprodej pozemku č. 3800/6
10. Žádost o zrušení usnesení městského zastupitelstva č. 529/94
11. Žádost o snížení ceny za prodej pozemku č. 14/8
12. Různé, diskuse
13. Usnesení, závěr

33. zasedání městského zastupitelstva

25. dubna v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Volba přisedících krajského soudu v Plzni

4. Výsledek hospodaření města v roce 1993
5. Vstup města do s.r.o. Teza Domažlice
6. Vstup města do Západočeského energetického sdružení obcí
7. Úprava vyhlášky, kterou se stanoví lokality, kde lze sjednat nájem z nebytových prostor diferencovaně a cenu nájemného z nebytových prostor bez omezení
8. Žádost o odkoupení vybavení bývalého parkoviště TIR (kamionové dopravy) v Havlovicích
9. Žádost o přidělení stavebního místa pro garáž
10. Různé, diskuse
11. Usnesení, závěr

34. zasedání městského zastupitelstva

30. května v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Žádost o odkoupení parcely v katastrálním území Babylon (restaurace Hadrovec)
4. Žádost o prodej části parcely č.2311/8 v katastrálním území Domažlice, lokalita nákupního střediska a hotelu Družba
5. Zpětný odprodej části parcely číslo 2323/7 v katastrálním území Domažlice (bývalá Kopeckých zahrada) městu Domažlice
6. Poskytnutí prostředků na opravu fasády knihovny
7. Žádost o příspěvek nadaci pro slabozraké

8. Různé, diskuse
9. Usnesení, závěr

35. zasedání městského zastupitelstva

27. 6. v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska.

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Žádost o prodej pozemku v katastrálním území Babylon
4. Převod pozemků na město Domažlice
5. Prodej pozemku v katastrálním území Domažlice formou dražby
6. Prodej a koupě pozemků
7. Příprava výběrového řízení na prodej Heldovny, čp. 19, Baldovská
8. Bezúplatný převod vlastnického práva k rozestavěné přístavbě sociálního zařízení sportovní haly ve Fügnerově ulici TJ Jiskra

9. Poskytnutí příspěvku požárníkům na vybudování dispečinku profesionálního požárního sboru
10. Poskytnutí příspěvku Nadaci pro transplantaci kostní dřeně
11. Schválení likvidace podniku Komunální služby Domažlice
12. Změna a doplnění vyhlášky o zákazu prodeje alkoholických nápojů a tabákových výrobků
13. Stanovení počtu členů městského zastupitelstva v Domažlicích pro volební období 1994/1998
14. Různé, diskuse
15. Usnesení, závěr

36. zasedání městského zastupitelstva

19. září v 16 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Schválení čistopisu územního plánu
4. Rozbor hospodaření města za I. pololetí 1994
5. Žádost Tělovýchovné jednoty Sokol Domažlice
6. Žádost bytového podniku o půjčku
7. Žádost Nadace hipoterapie při Speciálně pedagogickém centru pro mentálně postižené z Horšovského Týna
8. Projednání schválení znění stanov ZESO
9. Narovnání vlastnických vztahů k pozemkovým parcelám v lokalitě parkoviště pod Dubinou
10. Žádost o odkoupení části pozemkové parcely v Dukelské ulici
11. Úprava majetkoprávních vztahů k pozemkovým parcelám v ulici Čapka Choda
12. Žádost o odkoupení části parcely v katastrálním území Babylon - zahrady u hájenky čp. 34
13. Žádost o zrušení usnesení městského zastupitelstva č. 555/94
14. Žádost o pronájem pozemku v katastrálním území Babylon
15. Úprava majetkoprávních vztahů v lokalitě technických služeb
16. Vyjádření k možnosti pronájmu objektu Heldovna
17. Žádost o prominutí poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství
18. Vstup města do Nadace za staré Domažlice
19. Různé, diskuse
20. Usnesení, závěr

37. zasedání městského zastupitelstva

17. října v 16 hodin v jídelně Gymnázia J. Š. Baara

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. Schválení čistopisu územního plánu
4. Prodej pozemků v lokalitě technických služeb
5. Žádost o odkoupení pozemkových parcel v lokalitě parkoviště pod Dubinou
6. prodej pozemků pro bytovou výstavbu v lokalitě Kozinovo pole u centrální výtopny
7. Prodej nebo pronájem pozemku kolem kostela sv. Vavřínce na Vařinečku
8. Nabídka směny pozemků ze strany České pojišťovny v ulicích Čapka Choda a Sadové
9. Nabídka ke koupi prodejny v Havlovicích
10. Prodej pozemku pod Baldovem
11. Prodej parcely v Domažlicích
12. Úprava rozpočtu města
13. Kontrola dlouhodobě termínovaných usnesení
14. Různé
15. Usnesení a závěr

38. zasedání městského zastupitelstva

7. listopadu ve 13 hodin v malém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Volba pracovních orgánů
2. Zpráva o činnosti rady
3. prominutí poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství
4. Zřízení příspěvkové organizace pro správu nemovitostí v majetku města
5. Žádost o odkoupení horní části úvozové cesty u hřbitova pro Gali Optik
6. Žádost o odkoupení zahrady Abrahámových
7. Úprava majetkových vztahů na přístupové cestě na cvičiště Vavříneček
8. Úprava rozpočtu - vyrovnání schodku městského kulturního střediska
9. Zastavení majetku k přijetí úvěru na dostavbu sociálního zařízení sportovní haly
10. Vyhláška o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Domažlice
11. Vyhláška o režimu Městské památkové rezervace Domažlice
12. Program regenerace městské památkové rezervace

13. Odměny nevoleným členům zastupitelstva a dalším občanům
14. Různé
15. Usnesení a závěr

1. zasedání městského zastupitelstva ve volebním období 1994-1998

24. listopadu ve 13 hodin ve velkém sále městského kulturního střediska

Program:

1. Slib členů zastupitelstva
2. Ověření volby členů zastupitelstva
3. Volba pracovních orgánů jednání
4. Volba starosty obce
5. Stanovení počtu dlouhodobě uvolněných členů zastupitelstva
6. Stanovení počtu členů městské rady
7. Volba zástupců starosty
8. Volba zbývajících členů městské rady
9. Řízení městské policie
10. Žádost o odkoupení pozemku v lokalitě Kozinovo pole u centrální výtopy
11. Volba přisedících okresního soudu
12. Různé
13. Usnesení, závěr

ad 4/ Starostkou města byla zvolena paní **Jaroslava Wollerová**.

Poměr hlasů: 20 pro, 1 se zdržel hlasování, žádný proti.

ad 5/ Uvolněn bude jeden člen zastupitelstva. Schváleno jednomyslně.

ad 6/ Městská rada bude mít **7 členů**. Schváleno jednomyslně.

ad 7/ Uvolněným zástupcem starostky byl zvolen **ing. František Budka**, který získal 17 hlasů.

ad 8/ Tajným hlasováním byli do městské rady zvoleni: **Jiří Hafič, MUDr. Petr Votruba, MUDr. Oldřich Tichý, MUDr. Oldřich Tikal a Josef Krutina**. Členy rady jsou dále starostka a místostarosta

Řízením městské policie byl pověřen místostarosta.

Podrobnější údaje jsou zachyceny v zápisech z jednání městského zastupitelstva, které jsou přílohou tohoto kronikářského záznamu.

II. HOSPODAŘENÍ MĚSTA

ROZPOČET

	Plán: (v tisících korun)	Skutečnost:
P ř í j m y:		
Vodní hospodářství	2.700	2.850.701
Městské lesy	2.000	750.000
Školství	1.869	1.828.729
Zdravotnictví	200	156.567
Vnitřní správa	250	147.660
Místní hospodářství	10.429	13.065.143
Daň z příjmů fyzických osob	14.500	26.597.173
Daň z nemovitostí	3.700	3.823.529
Správní poplatky (rybářské lístky, stavební povolení, matriční příjmy, tombola, živnostenské podnikání, hrací automaty)	2.400	2.329.115
Ostatní příjmy (sankční poplatky, prodej majetku obce, úroky z bankovních účtů, místní poplatky - poplatek ze psů, ze vstupného, za užívání veřejného prostranství, z reklamních zařízení)	1.720	11.766.948
Dotace ze státního rozpočtu	15.064.2	15.064.200
Účelové dotace		4.899.836
Převod rozpočtových prostředků mezi obcemi	723.7	1.115.100
Vztahy mezi fondy a rozpočtem	17.091.3	17.380.954
příjmy celkem		78.943.500

V ý d a j e

Vodní hospodářství	6.746	4.882.559

Z této kapitoly jsou placeny mimo jiné výdaje za skládku LAZCE

Městské lesy	132.6	161.820
Doprava	1.553.8	1.816.265
Výdaje za opravy silnic a chodníků, opravy značek, úklid a čištění komunikací		
Školství	9.145.2	9.664.001
Mimo drobnějších akcí proběhla generální oprava budovy Základní školy Komenského 17 a II. mateřské školy		
Zdravotnictví	1.975.6	2.065.179
Přestavba plynové kotelny v jeslích.		
Kultura	3.578	8.104.374
Zde je zahrnut příspěvek na činnost městského kulturního střediska, na fasádu knihovny. Při opravách Chodského hradu prostavěno 5.808.505,40 Kč. Větší část těchto prostředků pocházela ze státních dotací (příspěvky ministerstva kultury a okresního úřadu).		
Vnitřní správa	12.620.7	13.767.112
Zde se čerpalo na výstroj městské policie, 20.000,- Kč příspěvek hasičům na nový prapor, 35.000,- Kč dar na zřízení dispečinku profesionálního hasičského sboru, 20.000 Kč stálo restaurování obrazu Bitva na Brůdce a dále zde jsou zahrnuty náklady na rekonstrukci radnice po odchodu spořitelny a na volby		
Sociální věci	10.000	11.898.402
Výstavba nového penzionu čerpala 10.165.844,80 Kč.		
Místní hospodářství	19.089.2	25.336.721
Zde jsou zahrnuty příspěvky pro plavecký bazén, koupaliště, bytové hospodářství, náklady na veřejné osvětlení, pohřebnictví, dopravu, na veřejnou zeleň a čištění města		
Stavebnictví	2.685	4.926.566
2.354.730,30 Kč - přístavba sportovní haly		
1.400.000,- kanalizace na Milotově, plynovod ve Vrbově ulici, ze státní dotace je dofinancována výstavba 6 bytů v Třebnicích. Zbytek tvoří náklady na různé studie, zaměření pozemků a staveb.		
Všeobecná pokladní správa	5.185	1.504.795

Z této kapitoly byly poskytnuty mimo jiné sponzorské příspěvky na činnost různých organizací ve výši 239.500 Kč

Výdaje celkem

84.121.797

III. MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

Bytový podnik, od 7.11. příspěvková organizace Správa nemovitostí Města Domažlice

V tomto roce probíhala privatizace Bytového podniku s.p. Domažlice na základě privatizačních projektů města Domažlice a TEZY, s.r.o. Domažlice. TEZA odkoupila kotelnu a halu bytového podniku.

Bytový podnik zajišťoval na základě obstaravatelské smlouvy správu bytových objektů v majetku města, které na základě zákona č. 172/91 Sb., přešly z majetku státu do majetku města Domažlice a provoz tepelných zařízení v majetku státu.

Od 1. 10. bylo převedeno do majetku města bezúplatně 96 bytových jednotek na sídlišti Kozinovo pole na základě privatizačního projektu ELITEXu s. p. Kdyně.

V září byla dokončena stavba 6 bytových jednotek v Třebnicích. Rozestavěnou stavbu získalo město v roce 1993 bezúplatným převodem od Stavebního bytového družstva Domažlice.

Technické služby

Příjmy technických služeb 3.468.341,82 Kč na plán 2.960 tisíc Kč - plnění na 117%. Příjmy pocházejí z odvozu popela, služeb hřbitova, ze skládky v Havlovicích.

Výdaje technických služeb: 10.612.337,56 Kč.

Náklady na opravy městských komunikací: 1.574.741,57 Kč.

Počet zaměstnanců technických služeb: 51

Vyplacené mzdy za rok: 3.133.193,- Kč.

Technické služby v tomto roce financovaly dostavbu Sokolovny v celkové částce 2.196.385 Kč.

Dokončily novou budovu a rekonstrukci sociálního zařízení v sídle technických služeb v Chrastavické ulici, uskutečnily přeložku Chodské ulice, monitorovaly skládku v Havlovicích.

Městské lesy

V lednu proběhlo konkursní řízení na funkci ředitele. Tuto funkci zastával předtím několik měsíců p. Miroslav Drozda. Ze čtyř uchazečů komise vybrala ing. Jana Bendu, který nastoupil 1. května 1994. Ve druhé polovině roku

městská rada rozhodla o změně sídla městských lesů. Objekt bývalých komunálních služeb v Havlíčkově ulici bude předán správě nemovitostí a městské lesy poskytnou finanční prostředky na opravu svých budoucích kanceláří na radnici.

Po stránce lesnické byl rok 1994 posledním rokem platnosti Lesního hospodářského plánu. Po více než čtyřiceti letech se připravovalo vyhotovení nového lesního plánu na obnoveném Lesním hospodářském celku Města Domažlic.

Městské lesy v tomto roce vytěžily 20898 plnometrů dřeva. Vytěžily trasu pro obchvat České Kubice - na ploše 9 hektarů přes 3.000 plnometrů dřeva.

Největší investiční akce:

oprava hájenky Babylon za 2.302.000 Kč

oprava cesty "Sedlácká" za 1.437.000 Kč

oprava cesty "Hánova" za 224.000 Kč

oprava cesty "Písky" za 339.000 Kč

a dále pořízení radiového systému, nákup vysokozdvížného vozíku Desta, nákup auta Favorit a oprava budoucích kanceláří na radnici, do které lesy investovaly 1.270 tisíc Kč.

Lesy opravily rybníčky na Bystřici, včetně náhonu:

-opravily rybník "Zámeček - Lehmanovo pleso"

- obnovily rybníček pod "Zámečkem", který po rekonstrukci pojmenovaly "Mandel"

- obnovily rybníček "Hájovna"

- opravily a odbahnily rybník "Škola".

Práce na obnově a opravě těchto rybníčků na Bystřici řídil pan Bohuslav Lehman, který v prvních poválečných letech na Bystřici se svými rodiči bydlel.

V tomto roce lesy také nakoupily značné množství nářadí a zařízení pro chov ryb.

Plavecký bazén

Plavecký bazén je určen široké veřejnosti. Má vlastní saunu, posilovnu, solárium a ubytovnu. Využívají jej mimo veřejnost hlavně školy pro výuku plavání. Do bazénu mají zdarma přístup invalidní spoluobčané. Bazén spotřebuje na jedno napuštění 600 kubických metrů vody, voda se průběžně filtruje, úplně se mění dvakrát ročně.

Městské kulturní středisko

Jako každoročně pořádalo řadu akcí pro veřejnost - divadel, koncertů, přednášek, kursů.

Abonentní koncerty:

10. února - Sukovo kvarteto

17. března - Pražští madrigalisté

14. dubna - Pěvecký recital Svatavy Jirouškové a Martiny Reichové

květen - Pražské hudební trio

16. června - Jiří Stivín v pořadu "Sám se svým stínem"

15. září - Adamusovo trio

6. října - Klavírní duo Jana Macharáčková a Hanuš Bartoš

21. října - koncert z děl mistrů 17. a 18. století

24. listopadu - koncert Jiřího Hoška a Boženy Kronychové

4. prosince - adventní koncert souboru MUZICA BOHEMICA. Jeho vedoucí Jaroslav Krček býval za svých mladších let častým hostem v Domažlicích, kdy se Zdeňkem Lukášem (hudební skladatel) a Vladimírem Baierem, spoluzakladatelem známé Konrádyho dudácké muziky, připravovali hudební pořady Chodských slavností (zhruba v letech 1957 - 1967).

Koncerty v Domažlicích, které spolu s městským kulturním střediskem pořádá zdejší Kruh přátel hudby, mají v české hudební veřejnosti velmi dobrý zvuk a v Domažlicích už dlouholetou tradici. Průměrná účast na jednom koncertě je kolem 200 posluchačů, což je vysoko nad průměrem návštěvníků koncertů v obcích srovnatelné velikosti.

Městské kulturní středisko v tomto roce uskutečnilo 10 divadelních představení pro dospělé, několik divadelních představení pro děti mateřských a základních škol, koncerty populárních umělců, módní přehlídky. Organizovalo jazykové kurzy - němčina, angličtina a kurzy předtaneční a taneční výchovy.

Součástí městského kulturního střediska je **kino Čakan**. Přes to, že kina obecně prožívají těžké chvíle pro prudký pokles návštěvníků, domažlické kino, díky atraktivním filmům a zejména pak letnímu kinu, nevyžaduje větší finanční dotace.

Městské kulturní středisko zřizuje i **videopůjčovnu**, která v poslední době zaznamenává růst počtu zákazníků. V tomto roce do ní nastoupila nová vedoucí, slečna Petra Plzenská.

IV POLITICKÝ ŽIVOT

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV

Jako vůbec první volby v České republice proběhly ve dnech 18. a 19. listopadu volby do obecních zastupitelstev. V Domažlicích volili občané ve dvanácti volebních okrscích jedenadvacet členů městského zastupitelstva.

Složení místní volební komise:

Zdeněk Slačik, předseda, ODS

Oldřich Gola, místopředseda, DŽJ

členové:

Jiřina Schlägelová, DŽJ

Jaroslav Dufek, KDU - ČSL

Leopold Lichtenberg, KDU - ČSL

Zdeňka Kozová, LS

Margit Neužilová, LSNS

Jiřina Eretová, LSNS

Josef Hlavatý, ODS

Anna Kučerová, SPR-RSČ

Zdeněk Šmíd, SPR - RSČ

Jiří Beck, ČSSD

Anna Bauerová, ČSSD

Ve volební kampani navštívila město řada představitelů všech kandidujících politických stran, mezi nimi ministři Josef Zieleniec, Jiří Novák, svoje "showe" předvedl na náměstí i republikán dr. Sládek. Celkem v Domažlicích vyslalo svoje kandidáty do volebního klání sedm politických stran a volebních uskupení:

Česká strana sociálně demokratická - ČSSD

Důchodci za životní jistoty - DŽJ

Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová -
KDU - ČSL

Levicové sdružení (Komunistická strana Čech a Moravy, Strana
demokratické levice, Levý blok a nezávislí kandidáti) - LS

Liberální strana národně sociální - LSNS

Občanská demokratická strana - ODS

Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa a Sdružení
důchodců ČR - SPR-RSČ

Vítězem komunálních voleb v Domažlicích se stala ODS, následována Levicovým sdružením.

Zvolení členové zastupitelstva:

Jméno:	Počet hlasů:	Strana:
MUDr. Oldřich Tichý	2.189	ODS
ing. František Budka	2.097	ODS
Jaroslava Wollerová	2.090	ODS
Jaroslav Chloupek	2.087	ODS
Ladislav Kejval	2.033	ODS
Stanislav Antoš	1.986	ODS
Jiří Hafič	1.960	ODS
Václav Bufka	1.932	ODS
MUDR. Radmila Růžičková	1.652	LS
Marie Břízová	1.511	LS
Oldřich Kadečka	1.502	LS
Mgr. Václav Hruška	1.356	LS
MUDr. Oldřich Tikal	1.287	ČSSD
Josef Pitter	1.255	LS
Jiří Muchka	1.177	ČSSD
MUDr. Petr Votruba	1.022	KDU-ČSL
Jiří Anton	986	ČSSD
Marie Maňasová	820	KDU - ČSL
Josef Krutina	812	KDU - ČSL
Vlasta Panošová	690	DŽJ
Josef Bufka	545	DŽJ

V. PRUMYSL OBCHOD ŠKOLSTVÍ ZDRAVOTNICTVÍ

PRŮMYSL

Domažlice nikdy nebyly příliš průmyslovým městem. Z několika větších průmyslových závodů, které na území města existují, si v tomto roce nejlépe vedla **DESTA**, která stále vyrábí vysokozdvížné vozíky. V Domažlickém závodě, jako v jediném v Čechách, se projektuje a vyrábí zvedací zařízení pro všechny typy vysokozdvížných vozíků. Závod navázal spolupráci i s několika partnery v Německu, pro které vyrábí jednotlivé součástky.

Krejčovský závod **Hodeta**, šití prádla a pánských košil, má značné problémy s odbytem svých výrobků. Také zde šijí pro německé odběratele. Závod propustil řadu zaměstnankyň a přijal dvě desítky Ukrajinek, které jsou pro něj z hlediska mzdového patrně výhodnější pracovní silou.

Značné těžkosti mají **Západočeské dřevařské závody**, které v tomto roce přecházejí na výrobu dřevěných dveří, okenních rámu a tak zvaných Eurooken. I tady se propouští.

Okresní stavební podnik během tohoto roku prakticky zanikl. Rozdělit se na dvě firmy, z nichž jako stavební firmu lze označit pouze odštěpenou část, **Domažlický stavební podnik**. Zbytek stavebního podniku přežívá. Pozitivní zprávou je, že na území města vznikla nová a vcelku velice úspěšná stavební firma **STAFIKO** bratří Kohoutů.

Zemědělské zásobování a nákup rovněž omezuje výrobu, část svých prostor pronajalo jiným firmám, K propouštění zatím nedochází, protože podnik si dokázal v rámci zemědělství zajistit náhradní výrobní program.

U hřbitova vznikla docela nová firma. Jeden německý podnikatel zde postavil podnik na výrobu brýlových obrub a plastových brýlí **GALÍ OPTIK**.

OBCHOD SLUŽBY

V obchodu je neustálý pohyb. Zde se nejvýrazněji projevuje privatizace. Vznikají stále nové a nové prodejny, zatímco první neúspěšní podnikatelé už svoje prodejny zavírají. Celkově však obchodů přibýlo, výběr zboží je dobrý. Žel, stavěný převážně na německého zákazníka sortimentem i cenově. Přibýlo obchodů se sklem, keramikou, s elektro-radio zbožím i několik potravinářských obchodů, nově vznikly tři prodejny počítačů. Občané postrádají naopak pánskou i dámskou a zejména dětskou konfekci. Luxusního zboží tohoto sortimentu je i u nás poměrně dost. Jako houby po dešti vyrostly na území města prodejny aut, ojetých i nových. Zde ovšem se vtírá otázka, kdo všechna ta auta bude kupovat. Samostatnou kapitolu tvoří vietnamské obchody, obchůdky a stánky, kterých ve městě přibývá až nežádoucím způsobem. Píše se o nich na jiném místě tohoto kronikářského zápisu.

Oživení zaznamenal rovněž **prodej nemovitostí**. Ceny domů a pozemků se ovšem, díky lukrativní poloze blízko hranice, vyšplhaly poměrně vysoko, až na dovojnásobek cen ve srovnatelných lokalitách ve vnitrozemí. Ve městě působí v současné době pět realitních kanceláří, z nich největší je I. chodská realitní kancelář.

I přes to, že k 30. 5. zanikl komunální podnik, **služby** se ve městě rozvíjejí úspěšně. Tak zde máme například už tři sklenářství, několik čistících koberců, půjčovny nejrůznějšího zboží, dvě prodejny dřevěných výrobků se zakázkovou výrobou, řadu švadlen a jeden módní krejčovský salón, kosmetické salóny, kadeřnictví a jiné. Zkrátka, nabídka roste co do rozsahu služeb i množství jejich poskytovatelů. Zákazníci si už mohou skutečně vybrat. Doslova boom zažívají hospody a hospůdky, kterých jen v letošním roce vzniklo ve městě dalších šest. Ovšem i ty žijí převážně z německých hostů. Zlaté doby prožívají právníci. Je jich třeba stále víc a na všechno. I počet právnických kanceláří na území města stále roste, výše palmáře také.

Cestovní ruch: v tomto roce působilo ve městě pět cestovních kanceláří - Čedok, Campanatour, Honza, BUS-tour a Resonance. Poslední z nich se však zabývá převážně organizováním zájezdů pro německé turisty. Domažlice jsou často centrem doslova nájezdů turistů ze sousedních Bavor, jde však převážně o jednodenní nákupní turistiku, která s opravdovým rozvojem cestovního ruchu má málo společného. Leč budme vděční i za to. Ve městě je totiž

nedostatek ubytovacích kapacit, totéž v jeho okolí, a tak pro pobytové zájezdy zde zatím podmínky nejsou. Doufejme, že v budoucnu se situace zlepší.

Naši občané cestují do všech evropských zemí i dál do světa, podle své kapsy a zálib. V módě jsou v současné době Španělsko a Řecko.

ŠKOLSTVÍ

Ve městě jsou dvě základní školy, gymnázium s osmiletou i čtyřletou výukou, zdravotnická škola, obchodní akademie, učňovská škola, základní umělecká škola s obory hudebním, tanečním, výtvarným a literárně-dramatickým. Město zřizuje šest mateřských škol.

ZDRAVOTNICTVÍ

Jako první se zprivatizovala stomatologie, kde už působí jen soukromí lékaři. Privátní už je i většina ordinací odborných lékařů i internistů. Nemocnice zůstává státní. Podle mínění občanů se zdravotní péče ve městě ani nezhoršila, ani nezlepšila, zůstává prý stále stejná. Rozpaky a obavy vzbuzují celostátní diskuse o finančním podílu pacientů na lékařské péči (navíc k povinnému zdravotnímu pojištění). Mnozí lidé se bojí, že si pak zejména vyšetření u odborníků nebudou moci dovolit. Uvidíme, co přinese v tomto směru příští rok.

Město zřizuje jedny dětské jesle, dětí v nich však ubývá, takže už padají návrhy na jejich zrušení.

KALENDÁRIUM

LEDEN

NOVOROČNÍ POCHOD NA VAVŘINEČEK

To nám ten nový rok pěkně začal. Celou noc pršelo, jen cedilo. A zrovna o půlnoci chvíli pršelo, chvíli lilo. Jen 42 otužilých jedinců lidských a dva věrní průvodci svých páníčků, psi, to riskli a na Vavřinec přece jen vyšplhali. Škoda, že se to počasí tak zkazilo a sláva dvaadvaceti plus dvěma statečným, kteří pěknou tradici nezradili ani v dešti.

DAR Z BUDELU

V pátek 14. ledna dostaly Domažlice další dar z Budelu pro svoje invalidní spoluobčany. Z Holandska dorazilo 10 elektrických invalidních vozíků, na které už čekalo dokonce 18 žadatelů. Převozné ve výši 15.000 korun zaplatila firma IMPEX jako humanitární dar.

VÝPRODEJ NÁBYTKU

"Výprodej, sleva jako blázen", hlásaly cedule na prodejně družstva Nábytkář pod bránou. Nábytkář zde svoji prodejnu musel zrušit. Objekt totiž dostal v restituci zpátky bývalý majitel, pan Hruška, a ten prostory pronajal prodejně květin pana Karla Piskáčka. Nábytek však prý v prodejně zůstane, i když jenom zahradní, který bude doplňovat prodej umělých květin.

NEZAMĚSTNANOST V DOMAŽLICÍCH

Podle čísel, uveřejněných pracovním úřadem, pohybovala se v našem okrese v roce 1994 nezaměstnanost v rozmezí 1,50 - 1,65% práceschopného obyvatelstva, tudíž hluboko pod celostátním průměrem.

ČERCHOVAN

Domažlický pěvecký sbor Čerchovan, který působí při městském kulturním středisku, prochází generační změnou. Odcházejí z něj starší členové, a tak sbor hledá mladé a mladší zájemce, kteří by pokračovali v téměř stoleté tradici sborového zpěvu v našem městě. Byla by opravdu škoda, kdyby Čerchovan musel svoji činnost přerušit.

POPLACH V GYMNÁZIU

V pátek 14. ledna těsně před 11 hodinou musela být vyklizena budova Gymnázia J. Š. Baara. Neznámý anonym totiž ohlásil na policii, že v budově je uložena bomba. Po pokynu ředitele ústavu k vyklizení budovy zaznělo hromadné "hurá". Je totiž před pololetím. Ale ouha! Hodinu po kterou policisté a služební psi bombu hledali - samozřejmě nenašli nic- budou muset studenti z rozhodnutí ředitele nahradit. Vůbec jsou teď různá hlášení o ukrytých bombách a náložích, vesměs falešná, ukrutně v módě. "Šprýmaři" by si ale mohli uvědomit, jsou-li lidmi příčetnými, že takové zbytečné hledání daňové poplatníky, a tedy i je, stojí nemalý peníz.

ZBYTEČNÉ PLÝTVÁNÍ

Kritiku a rozruch ve městě vzbudila policie, která do místní sběrný starého odpadu odvážela v rámci likvidace majetku bývalé Pohraniční stráže úplně nové nebo zánovní deky, maskáče, zimní

vložky do kabátů. Něco sice policisté rozřezali, ale většina "sběru" byla docela dobře použitelná. Lidé jsou všímaví, a tak jednání policie neušlo zasloužené kritice. Možná, že některá humanitární organizace by byla bývala za věci, které skončily ve sběru, vděčná.

POKRAČOVÁNÍ PLYNOFIKACE

Začalo propojování plynovodu v Havlíčkově ulici s plynovodem v ulici Komenského. Další městské domácnosti i podnikatelé se tedy budou moci na plyn napojit. Propojení bude stát 850.000 Kč. Investorem akce je Západočeská plynárenská a.s., dodavatelem stavby je GASSPO s.r.o. Klatovy.

LOUTKOVÉ DIVADLO

Ani letos nejsou domažlické děti ošizeny o svoje oblíbené loutkové pohádky. Loutkářský spolek Havlíček pro ně hraje každou neděli odpoledne. Největší oblibě se letos těší pohádka Jak čert vyplatil čerta.

SPORT

V současné době působí v Domažlicích dvě sportovní organizace: Sokol a tělovýchovná jednota Jiskra Domažlice. Obě sportovní uskupení se příliš rády nemají a třenice mezi nimi jsou častější, než by se dalo u lidí se sportovním duchem předpokládat.

ZEMŘELA LUDMILA JIŘINCOVÁ

V sobotu 14. ledna zemřela Ludmila Jiřincová. Akademická malířka, která ze svého ateliéru na Peci (v bývalém domě bratří Špillarů) často do Domažlic zajížděla a několikrát v našem městě i vystavovala.

Ludmila Jiřincová se narodila 9. 5. 1912 v Praze-Karlíně. Studovala na soukromé škole u R. Vejrycha, poté absolvovala keramickou školu. Posléze studovala na Akademii výtvarných umění v grafické speciálce T. F. Šimona a ve třídě O. Nejedlého. Mimo malby se věnovala tvorbě EX LIBRIS, působila i v animovaném filmu.

Paní Jiřincová byla i ve své osmdesátce dáma čiperná a svěží. Sama svoji fyzickou i duševní svěžest přičítala tomu, že si neodpírá žádná životní potěšení. Podle malířky k nim patřily cigarety a alespoň tři půllitry piva denně. Podivná životospráva pro starší dámu, řekl by odborník, ale kdo ví, co komu slouží ke zdraví?

NEDOŽITÉ VÝROČÍ NAROZENÍ KARLA WIMMERA

16. ledna tohoto roku by se dožil osmdesáti let domažlický rodák, koncertní pěvec, barytonista Karel Wimmer.

Rodiče Karla Wimmera byli majiteli hospody U Dlaždičů (bývala v patře domu vedle arciděkanství, kde je dnes restaurace a prodejna Narcis). Karel Wimmer měl od dětství rád hudbu. U Mistra Jindřicha Jindřicha se učil hrát na housle a u kapelníka Františka Skřivana na violoncello. Až do svých patnácti let navštěvoval Fléglovu školu sborového zpěvu. Na dráhu profesionálního hudebníka však nebylo ani pomyslení. Karel měl převzít rodičovský podnik, a tak už jako velice mladý musel do světa na zkušenou. Číšnický křest si odbyl u svého bratra, který vlastnil restauraci až v daleké Casablance. Po návratu domů v roce 1935 se ujal podniku rodičů. Záhy se stal jedním z organizátorů domažlického kulturního života. Byl členem pěveckého sboru Čerchovan, Sokola, divadelního spolku Havlíček a spolku místních tamburašů. A v hospodě U Dlaždičů se zpívalo a muzicírovalo každý den.

Po roce 1945 odešel Karel Wimmer do Prahy, kde si s manželkou otevřeli na Smíchově Chodskou restauraci. Praha mu přinesla i vytouženou možnost dalšího hudebního vzdělávání. Začal studovat

zpěv u tenoristy Karla Leisse. +V roce 1953 složil státní zkoušku ze sólového zpěvu. Krátce poté se stal členem profesionálního pěveckého tělesa - Pěveckého sboru Československého rozhlasu. Pohostinsky zpíval i v Pražské zpěvohře a ve sboru opery Národního divadla.

Do Domažlic za svými přáteli se Karel Wimmer rád vracel. Několikrát pohostinsky vystupoval na koncertech pěveckého sboru Čerchovan. Karel Wimmer zemřel v Praze 20. prosince 1985.

POČASÍ V LEDNU

Po prvních deštivých lednových dnech po polovině ledna přituhlo. Mrazy až - 10 stupňů Celsia trvaly jen několik dní. Sněhu bylo málo, začal padat až koncem ledna. Vůbec je v posledních létech v našich končinách v zimě sněhu maličko.

ÚNOR

ZMĚNA NA RADNICI

Z funkce vedoucího odboru výstavby a pověřeného stavebního úřadu na domažlické radnici odešel na vlastní žádost JUDr. Jan Regal. Vedoucím odboru výstavby byl místo něj jmenován pan Zdeněk Krautwurm.

VZPOMÍNKOVÁ PŘEDNÁŠKA

Druhého února vzpomnělo Muzeum Chodska přednáškou PhDr. Viktora Viktorý výročí narození spisovatele Jindřicha Šimona Baara.

DRAŽBA HELDOVNY?

Městské zastupitelstvo rozhodlo dát do dražby bývalou výrobní polotovaru v Baldovské ulici, zvanou Heldovna. Heldovna, která své jméno získala po svém prvním majiteli, domažlickém měšťanu Heldovi, je památkově chráněný objekt, jedna ze tří dochovaných empírových staveb ve městě. Její využití proto musí odpovídat jejímu památkovému rázu. Ať už Heldovnu získá kdokoli, bude muset nejprve investovat do celkové rekonstrukce objektu, který je v žalostném stavu. Zatím o Heldovnu projevil vážný zájem Červený kříž.

PROJEKT NOVÉHO PENSIONU

Městská rada posoudila projektový úkol nového domu - pensionu s 37 garsoniériami, který má stát v Baldovské ulici nad pensionem stávajícím. Projekt byl zadán firmě AIA Stavoprojekt spol. s.r.o. Karlovy Vary. Dokončený projekt má projektant předložit do 30. dubna tohoto roku.

TAXISLUŽBA

V našem městě působí v současné době šest taxislužeb. Všechno jsou to soukromé firmy. O zákazníky prý zatím nouzi nemají. Jejich pravidelnou klientelu tvoří mladí lidé ve věku od 20 do 25 let, kteří dojíždějí leckams za prací. Kilometrovné se pohybuje od 6 do 9 korun za jeden kilometr.

PŘEDNÁŠKA V NOVÉM SÁLE

Ve středu 23. února zahájilo Muzeum Chodska provoz nově zrekonstruované západní části Chodského hradu. V přednáškové síni, která vznikla na místě starého vlhkého depozitáře, přednesl pracovník muzea PhDr. Jan Vogeltanz přednášku na téma Sklárny na Domažlicku v 16. a 17. století. Přítomným se líbily i přednáška i nová přednášková síň, prostorná a vzdušná. Domažlice získaly v západním křídle prostor pro komorní akce, včetně zázemí, který zatím postrádaly. Dále jsou v západním křídle hradu restaurátorské dílny a sociální zařízení pro pracovníky muzea. Rekonstrukce Chodského hradu nyní pokračuje v prvním patře objektu a na půdách, kde budou depozitáře.

ÚMRTÍ VUKA ECHTNERA

Ve věku 88 let zemřel v Domažlicích pan Vuk Echtner. Pan Echtner měl mimořádný jazykový talent. Mluvil plynně anglicky, německy, rusky, francouzsky, španělsky, holandsky a esperantem.

Věnoval se studiu slepeckého písma, spolu s učiteli Karlem Emanuelem Macnerem, Václavem Srpem, Emmou Polhandovou a profesorem Stanislavem Stejskalem stál u zrodu první české slepecké tiskárny a vydání prvních slepeckých knih v češtině. Některé knihy sám do slepeckého písma přepsal. Podílel se na vydávání časopisu pro nevidomé ZORA. Sepsal a vydal na 50 jazykových učebnic. Po svém návratu na Domažlicko (pocházel z Dílů) se v pokročilém věku aktivně věnoval studiu chodského národopisu, spolu se svojí manželkou také vyráběl kraslice s motivy z Horního Chodska.

PÁTÉ VÝROČÍ ÚMRTÍ PHDR. JOSEFA KOTALA

1. února uplynulo už pět let od úmrtí známého domažlického učitele a kulturního pracovníka PhDr. Josefa Kotala. Dr. Kotal se narodil 14. 3. 1921 v Mlázově na Klatovsku. Do Domažlic přišel po zavření českých vysokých škol nacisty. Pracoval zde jako úředník. Po válce dokončil studia češtiny a psychologie na pražské filosofické fakultě a po krátkém působení jinde se vrátil do Domažlic. Oženil se se zdejší rodačkou Blankou Procházkovou a v Domažlicích už zůstal. Učil na zdejších středních školách, posléze se stal ředitelem zdravotnické školy. Byl vynikajícím znalcem chodské literární historie. Jako pedagog byl obávaný zejména pro svoje netradiční výchovné metody a přísnost. Zemřel 1. 2. 1989 po krátké těžké nemoci ve věku 68 let.

POČASÍ V ÚNORU

Teploty od - 5 do + 6 stupňů Celsia, polojasno, s občasnými sněhovými přeháňkami, sníh však nikdy dlouho nevydržel.

BŘEZEN

VÝSTAVA VÁCLAVA SIKY

Pracovník Muzea Chodska, malíř - autodidakt Václav Sika vystavuje ve dnech 2. - 26. března svoje práce v galerii Jiřího Trnky v Praze. Sika je po akademickém malíři Pavlu Šléglovi další z mladší generace zdejších malířů, jejichž dílo došlo uznání v širší umělecké veřejnosti.

VERNISÁŽ V MUZEU JINDŘICHA JINDŘICHA

Muzeum Chodska upravilo v části přízemí budovy Muzea Jindřicha Jindřicha pěkné výstavní prostory. Jejich provoz zahájilo 15. 3. zajímavou národopisnou výstavou Chodský kroj v obrazech. Představilo na ní umělce, které v období od poloviny 19. století do 40. let století našeho inspiroval k některým malbám chodský kroj. Na výstavě byli svými díly zastoupeni Jan Bureš, Josef Douba, Václav Hůrka, Lád'a Kaigl, Jan Kušmidrovič, Václav Malý, Jaroslav Mašek, Heřman Menza, František Michl, Jan Paroubek, Josef Proškovec, Jana Runtová, Josef Strnad, Jan Šebek, Jaroslav a Karel Špillarové.

PRVNÍ VLNA KUPÓNOVÉ PRIVATIZACE

Také v našem městě je řada lidí, kteří jsou zklamáni z první vlny kupónové privatizace. Tržní hodnota akcií z první vlny neustále klesá, a tak mnozí by rádi prodali celé kupónové knížky, aby dostali nazpět alespoň investovaných tisíc korun za knížku. Zklamání lidí

využili různí nepoctivci, kteří nakupují akcie či celé kupónové knížky, zejména od starších lidí, hluboko pod jejich skutečnou hodnotou. Jedna taková skupina, jejíž činnost v současné době vyšetřuje policie, napálila i některé občany našeho města. Máme se všichni zkrátka moc co učit o životě v podmínkách tržního hospodářství. Jenomže, bohužel, někteří spoluobčané vyšších věkových kategorií už nemají šanci.

ZNIČENÁ STUDÁNKA

Některým lidem není nic svaté a zdá se, že jich v dnešní době neúměrně přibývá. Ochránci přírody obnovili nedávno studánku za sídlištěm Kavkaz u viaduktu, kterým se jde na vavřinecké cvičiště. Studánku vyčistili a nad ní postavili dřevěný domeček s vrátky a s hrníčkem na nabírání vody. 20. března se kolemjdoucím naskytl žalostný pohled. Neznámý vandal vyrazil jeden sloupek a celou stavbu zboural.

VÝSTAVA VE FURTHU

Na žádost historického spolku z Furth im Waldu instalovalo Muzeum Chodska v prostorách tamní radnice výstavu střeleckých terčů z majetku muzea. Výstava měla vernisáž 25. března a zúčastnili se jí i starostové obou partnerských měst paní Jaroslava Wollerová a pan Reinhold Macho.

SLAVNOSTNÍ KONCERT

uspořádala základní umělecká škola ve velkém sále městského kulturního střediska 24. března. Vystoupili na něm učitelé a žáci školy a věnovali jej pedagogům k jejich svátku - Dni učitelů.

KONCERT V CHAMU

27. března odjeli učitelé domažlické základní umělecké školy - houslista Jaroslav Lucák, flétnistka Jana Hajduková, klavíristka Jiřina Eretová, dudák Vladimír Baier - spolu s Domažlickým dívčím pěveckým sborem na pozvání tamní hudební školy do Chamu, kde vystoupili na společném koncertu se švýcarským sborem Lusingando Chor a s Chamským komorním ansámblem.

LYŽAŘSKÁ SJEZDOVKA NA ČERCHOVĚ?

Otevřít či neotevřít? Tato varianta hamletovské otázky "být či nebýt" asi nejlépe vystihuje spor kolem problému otevření lyžařské sjezdovky na Čerchově. Stojí zde proti sobě dva zcela nesmiřitelné tábory: ochránci přírody a sportovci z lyžařského oddílu Jiskry Domažlice. Sportovci argumentují tím, že sjezdovka na Čerchově dlouhá léta byla a že obnovení původního stavu, v původní šíři, nemůže nic, a tedy ani přírodu ohrozit.

Ochránci přírody sjezdovku na Čerchově ze zásady odmítají. Mají pro to své důvody. Dnes už nejsou třicátá léta, doba největší slávy čerchovské sjezdovky a domažlických Sněhařů (lyžařský oddíl). Málokdo dnes bude jezdit vlakem do Klenčí a odtud chodit pěšky s lyžemi na zádech až na Čerchov. I kdyby sjezdovka zůstala v prvorepublikových rozměrech, což by šlo asi jen stěží, její otevření znamená nutně postavit celé zázemí s parkovišti a vším, co k tomu patří, nemají-li parkoviště vznikat divoce. A to by čerchovské přírodě rozhodně neprospělo. Zatím referát životního prostředí okresního úřadu obnovení sjezdovky nepovolil. V oblasti budoucí chráněné krajinné oblasti Český les, kam Čerchov spadá, je totiž stavební uzávěra. K obnovení sjezdovky je proto třeba získat z uzávěry výjimku. Sportovci se s tím však nechtějí smířit.

Po celém městě se k této kauze šíří nejrůznější fámy. Jedna vykládá o tom, že jistý domažlický sportovec chce dělat náčelníka horské služby na Čerchově. Jiná podezírá domažlické sportovce, že je podplatili radní z Waldmünchenu. Tamní radnice totiž projevila

zájem postavit z Waldmünchenu na Čerchov lanovku, což je ovšem zase argument pro ochránce přírody o devastaci hory i jejího přírodního společenstva. Drby ale přehlédněme, jisté je, že se obě znesvářené strany opět nedohodly a že spor bude patrně pokračovat dál.

NOVÉ BYTY

Několik nových bytů má město získat půdními vestavbami v Mánesově a Vojtěchově ulici. Stavět by se mělo začít letos, náklady na stavbu by měli zaplatit budoucí nájemníci formou předplacení nájemného za cenu 8 -9.000 Kč za metr čtvereční plochy.

PROBLÉMY SE ŽIDOVSKÝM HŘBITOVEM

V roce 1991 byl nákladem 119.000 Kč opraven domažlický židovský hřbitov. Opravu zaplatil ze svých prostředků okresní úřad. Hřbitov však patří židovské náboženské obci, která v Domažlicích nemá žádného zástupce. A tak hřbitov nejenže opět zarůstá plevelem a kopřivami, ale je stále zamčený, takže pozůstalí se ke svým hrobům jednoduše nedostanou. Běží tedy na městský úřad, ten ale vůbec neví, kde jsou klíče. Celá situace vyvrcholila několika stížnostmi, jedna přišla dokonce až z Ameriky. Proto došlo v březnu k jednání mezi zástupci městského úřadu a Židovské náboženské obce Plzeň. Výsledkem je dohoda, že klíč od židovského hřbitova bude uložen na bytovém podniku, kde si ho pozůstalí i jiní návštěvníci hřbitova budou moci vyzvednout.

SATANISTÉ V DOMAŽLICÍCH?

Počátkem března řádili na domažlickém hřbitově neznámí vandalové. Rozbili deset náhrobků, několik sošek andělíčků a řadu luceren. Podle údajů postižených občanů odnesli i několik uren s popelem zesnulých. Ve stejné době někdo poškodil dveře

domažlického arciděkanského kostela, na které několikrát napsal slovo satan a nakreslil různé obrazce, mimo jiné i symbol sekty satanistů, kozlí hlavu. Není proto vyloučené, že obě události spolu souvisejí a že na domažlickém hřbitově i na náměstí řádili členové tajné sekty satanistů, která v poslední době působí i v našich končinách. Je to snad dobou, snad obecnou absencí základních morálních hodnot, že lidi oslovují i takovíto extrémisté a že jim vůbec někdo popřává sluchu.

POČASÍ V BŘEZNU

I březen byl teplotně a srážkově zcela normální. Teploty se pohybovaly od nuly do 12 stupňů, s občasnými nočními mrazy. V první dekádě ještě občas padal sníh nebo déšť se sněhem.

DUBEN

OTEVŘENÍ NOVÉ PRODEJNY

1. dubna otevřel ředitel zemědělského zásobování a nákupu ing. Miroslav Jandečka novou velkoplošnou prodejnu v prostorách bývalé "vajíčkářny" za nádražím. Prodejna má ve dvoře velké parkoviště. Přízemní hala je rozdělena na prodejnu potravin a drogerii, v další části je pak prodejna hospodářských potřeb, zahrádkářského nářadí, nábytku a hnojiv a prodej koberců a dalších podlahových krytin. O nákup v nové prodejně je zatím velký zájem, na košíky se stojí dlouhé fronty. Kupující se do prodejny sjíždějí z celého okresu.

PŘEDNÁŠKA O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ V BELGII

V pátek 15. dubna uspořádali ochránci přírody ve spolupráci s Muzeem Chodska v přednáškové síni Chodského hradu zajímavou přednášku. Pan dr. Julius Smeyers na ní posluchače seznámil s ochranou přírody v Belgii. Mluvené slovo doplnil videofilmy a diapozitivy.

SPOŘITELNA V NOVÉM

18. dubna otevřela prvním návštěvníkům svoje nové prostory v ulici Msgre. B. Staška Česká spořitelna.

V létech 1891-1893 postavila spořitelna svým nákladem novou domažlickou radnici. Užívala ji pak společně s městskou správou. Budovu radnice spořitelna vlastnila až do roku 1958, kdy ji v rámci

reorganizací ve finančním sektoru musela předat státní bance. Banka ji pak v roce 1963 vyměnila s městem Domažlice za dům čp. 40 v dolejší části náměstí. Spořitelna však i přes všechny změny nadále v radniční budově sídlila. Po roce 1990 vznikl v Domažlicích problém jak využít rozestavěný areál v ulici Msgre. Staška, který začala pro svoje potřeby stavět okresní organizace komunistické strany. Celý areál, s výjimkou samostatné budovy přednáškového sálu, chtěli pro svoje potřeby zdravotníci. Také jej dostali, ale změny ve zdravotnictví, zejména rychlý postup privatizace zdravotnických zařízení jim záhy ukázal, že přece jen "měli velké oči" a že budovu takových rozměrů za změněné situace nedokážou využít. Pro administrativní budovu se jiné využití našlo vcelku snadno. Budou v ní pracovní a finanční úřad a správa sociálního zabezpečení. Co ale s budovou - přednáškovou síní se zdál být problém téměř neřešitelný. Objekt byl už před dokončením a byl projektován jako stupňovitá aula. Stupně byly kotveny na ocelové konstrukci. Její odstranění bylo prakticky nemožné, leda by se zboural celý objekt. A do toho se nikomu moc nechtělo. Nejprve se příslušná komise, která využití objektů KSČ posuzovala, snažila dům vnutit domažlickému městskému kulturnímu středisku, knihovně nebo muzeu. Kulturní zařízení byla ale prozíravější než zdravotníci a i přes silný nátlak dům převzít rázně odmítla s odůvodněním, že za současné finanční situace by byl pro ně jeho provoz vysoce ztrátový. Až po delším čase se využití přece jen našlo. O dům projevila zájem spořitelna, pro kterou už prostory na radnici byly malé. Projekt přestavby zadala firmě ONEX, spol. s.r.o. z Plzně. Projektant ing. Kristián se svojí projekční kanceláří se náročného úkolu zhostil úspěšně. Zešikmenou stupňovitou podlahu využil jako nástupní prostor k okénkům jednotlivých obslužných míst. Klasické "panelové" řešení vnějšího pláště změkčil pomocí keramických obkladů a kamene. Vcelku povedená přestavba má jen jednu vadu na kráse. Tou je opravdu "netradiční" tvar střechy, překryté asfaltovou krytinou TEGOLA. Projektant totiž vyrovnává sníženou přední část budovy a zvýšenou zadní část objektu všelijak

lomenými tvary, které mu sice použitá krytina dovoluje, celkový pohled na takto řešenou střechu je ale přinejmenším silně rozpačitý. Našli se i tací kritikové, kteří tvrdí, že střecha je názorným dokladem toho, jak vypadá stavba, přes kterou se přehnal hurikán.

Interiéry spořitelny - mramor a "zlato" jsou svědectvím, že penězi tento finanční ústav při přestavbě šetřit opravdu nemusel.

Dodavatelé stavby:

stavební práce: firma Dvořák z Tábora

kamenické práce: PRIONORD a.s. Klatovy

zabezpečovací zařízení: Alsig Plzeň

Spořitelna se tak po 101 roce svého působení na radnici přestěhovala. Škoda jen, že spolu s ní opustil radnici i známý obraz Adolfa Liebschera "Bitva na Brůdku", který byl po několik desetiletí součástí výzdoby zasedací síně radnice a je jako její vybavení uváděn ve mnoha turistických průvodcích už od r. 1936. Věnování obrazu městu mohlo být od spořitelny pěkným sponzorským gestem. Tím spíše, že město dalo zcela nedávno obraz restaurovat.

DEN ZEMĚ

V pátek 22. dubna pořádala na domažlickém náměstí nadace Ještě žijí, spolu s ochránci přírody a referátem životního prostředí okresního úřadu DEN ZEMĚ. Jeho hlavní náplní byla výstava kreseb žáků domažlických škol a školy z Furth i/Wald na téma ochrany životního prostředí, kterou shlédlo přes 700 návštěvníků.

JARNÍ KONCERT UMĚLECKÉ ŠKOLY

V přeplněném sále městského kulturního střediska se konal 28. dubna už tradiční jarní koncert základní umělecké školy. Vystoupily na něm všechny školní soubory a sbory. Publikum nadchl zejména

absolutní vítěz celonárodní soutěže ve hře na dudy, žák zdejší "hudebky" Josef Kuneš.

MAJÁLES

Poslední dubnový den patřil už tradičně studentským majáles. Průvod studentů na náměstí i s nezbytnými taškařicemi přilákal pozornost desítek zvědavých diváků. Majáles vyvrcholily volbou krále majáles, kterým se stal Viktor Krutina z kvarty C domažlického gymnázia a MISS MAJÁLES, jejíž korunku si odnesla Anna Bauerová, rovněž z gymnázia (3. ročník).

POMNÍK OBĚTEM SBĚRNÉHO TÁBORA

Už od sklonku roku 1993 probíhalo jednání s představiteli Němců, odsunutých po roce 1945 z území našeho okresu, převážně z Horšovskotýnska. Předseda okresní organizace krajanského sdružení (Landsmanschaftu) pro okres Horšovský Týn pan Maurer navštívil střídavě městský a okresní úřad a obec Chrastavice a dožadoval se postavení pomníku německým obětem krutého poválečného zacházení. O co se jednalo? Hned v prvních dnech po osvobození zřídily Domažlice v prostorách bývalého muničního skladu mezi obcemi Chrastavice a Radonice tak zvaný sběrný tábor. Krajany je tento tábor označován za koncentrační tábor. Nejprve v něm byli internováni příslušníci vojsk SS, které americká armáda zatkla v Domažlicích. Esesmani totiž nahradili v posledních dubnových dnech roku 1945 ve městě a v okolí vojska Wehrmachtu, která se rozprchla. Později k internovaným vojákům SS přibyli do Chrastavic civilisté z obcí okresu Domažlice a Horšovský Týn, kteří byli označeni za funkcionáře Hitlerovy strany NSDAP. Poměry v táboře nebyly zrovna idylické, podle svědectví pamětníků byly až neúnosně kruté. Chrastavičtí i radoničtí občané prý na to domažlický místní národní výbor dokonce několikrát upozorňovali. V krutosti prý zvláště vynikal jistý dozorce s příznačným příjmením

Peklo, občan Domažlic. Údaje krajského sdružení o desítkách ba stovkách Němců ve sběrném táboře zabitých jsou ovšem značně nadnesené. Pamětníci té doby v obou obcích to co nejrozhodněji popírají a uvádějí, že v táboře bylo za celou dobu jeho existence zabito sedm lidí. Dokonce dokáží ještě i dnes označit místo, kde jsou tito lidé pochováni.

Další desítky popravených Němců měly podle pana Maurera být zahrabány v domažlické Jerklovce. I zde jde o v jádru pravdivý údaj, co do počtu obětí však opět přehnaný.

Pan Maurer vycházel ovšem z údajů krajského sdružení a žádal, aby byl těmto obětem postaven pomník v Chrastavicích na návsi. To pobouřilo na nejvyšší míru chrastavické občany. Jednak tábor nestál ve vsi, jednak obec Chrastavice s ním neměla nic společného a zdejší občané, Češi, internovaným Němcům naopak pomáhali tím, že si je brali na polní práce z tábora a nechávali je u sebe doma. Někteří z těchto Němců do "svých" rodin v obci dodnes dojíždějí a tyto údaje potvrzují. Nakonec se do celé záležitosti vložil okresní úřad spolu s domažlickým vikariátem římskokatolické církve a s farním úřadem ve Furth in Wald. Při jednání přímo na místě u tábora, v polovině dubna, došlo k dohodě, že na pozemku obce Chrastavice, před bývalým táborem (od roku 1947 podnes opět muničním skladištěm armády) bude postaven kříž na památku všech obětí války. Pozemek slíbila obec, včetně jeho úpravy, peníze na kříž se zavázal dát okresní úřad a domažlický vikariát spolu s děkanstvím ve Furthu slíbily, že se budou o kříž starat. Tento vcelku rozumný návrh tlumočilo děkanství ve Furthu krajskému sdružení, to se však k němu už vůbec nevyjádřilo a celá záležitost utichla. Ještě před tím, letos v březnu, se stal spor kolem památníku vděčným námětem pro senzační články ve všech celostátních denících, když jim Česká tisková kancelář rozeslala zprávu, čerpající z článku v Domažlickém deníku.

Pro město vyplývá z celé aféry jedno poučení: mělo by důkladně prostudovat dochované doklady o internačních táborech zřízených městskou správou na svém území i mimo ně (Milotov, stará kasárna,

Heldovna a zmiňovaný "muničák" mezi Chrastavicemi a Radonicemi) a získat pokud možno přesný obraz tehdejších událostí, aby k problému, který je jak vidno stále živý a nepřebol, dokázalo v případě potřeby zaujmout zasvěcené, o fakta opřené stanovisko.

PROBLÉM ZVANÝ TRPASLÍCI

Slovutné královské město Domažlice postihla nová "rána morová". Při této poslední neutrpí sice fyzické zdraví jeho občanů žádnou újmu, zato duše úpí, křičí, ba řvou. V podloubí na náměstí, v přilehlých ulicích, pod Chodským hradem na Nové cestě, na trase Havlovice - Babylon - hraniční přechod Folmava, všude, kde je byt' jen jediný vietnamský krámk a stánek, stojí okolo něj vzorně vyrovnány desítky zahradních trpaslíků. Tito, v Bavorsku tak oblíbení "Gartenzwergové" se stali nejnovějším prodejním hitem. Pidimuži všech barev, mrňaví i půlmetroví, jsou doslova noční můrou pro každého, kdo vlastní alespoň základní míru vkusu. Což o to, když stojí u silnice, ať si tam stojí a komu se líbí, ať si je koupí. V historických kulisách domažlického náměstí je ovšem na pižizvíky pohled nezapomenutelný. Zlobí se občané, zlobí se návštěvníci města, zuří památkáři, ošklíbají se zahraniční turisté (mimo Bavoráky ovšem), humoristé sbírají náměty pro kreslené vtipy, novináři pro jedovaté články. A hněv se samozřejmě snáší na hlavy městských a státních úředníků. Jenže jde o problém, který je prakticky neřešitelný. Pidimuži totiž stojí vesměs na soukromých pozemcích a při absenci jakékoli právní normy, která by definovala pojem veřejného prostranství a práva k němu, jsou místní i státní orgány prakticky bezmocné. Je ovšem pravda, že prokazatelně neexistuje druhá městská památková rezervace v Čechách s podobnou výzdobou, jinde si ale prozíravě vietnamské obchodníky do rezervací vůbec nepustili a trpaslíky tudíž mají na periférii, kde tak dalece neškodí. V našem městě by mohli pomoci jedině majitelé jednotlivých domů a stánků, ve kterých Vietnamci podnikají, kdyby jim jednoduše vystavování podobného nevkusu před krámk a

stánky zakázali. Jenže - tím by se připravili o peníze z nájemného a peníze jsou dnes alfou a omegou všeho. Doby, kdy byla historická podoba domů na náměstí pýchou jejich majitelů, rodinným stříbrem, a kdy se povinnost ji udržovat předávala z generace na generaci, jsou asi už nenávratně pryč. Takže trpaslíků se zbavíme leda tehdy, až je Němci přestanou kupovat. Snad i na to dojde. Doufejme jen, že je potom nenahradí něco ještě horšího.

MÍSTO MARATONU PŮLMARATON

Pro malý počet přihlášek se letos neběžel tradiční domažlický maratón. Nahradil jej půlmaratón, který odstartoval 9. dubna ve 14 hodin z domažlického náměstí.

Výsledky:

Kategorie A - muži do čtyřiceti let:

1. Radim Kunčický, Olymp Praha - 1:04:29

Kategorie B - muži 40 - 49 let:

1. Jiří Čivrný, Slovan Liberec - 1:06:55

Kategorie C - muži nad 50 let:

1. Jindřich Tomíšek, Žíkovice - 1:27:17

3. Bohumil Valtr, Jiskra Domažlice - 1:27:45

Kategorie D - ženy

1. Věra Kunčická, Olymp Praha - 1:19:30

Kategorie P (podnikatelé)

1. Bohuslav Balcar, Resonance Domažlice - 1:34:10

2. Jan Zelenka - 1:34:47

3. Václav Dufek, Rondo Domažlice - 1:36:18

ZMĚNA INVESTORA CHODSKÉHO HRADU

Ve středu 2. února se na referátu kultury Okresního úřadu Domažlice sešlo společné jednání okresního úřadu a zástupců města. Tématem byla změna investora oprav Chodského hradu. Od roku 1991, kdy opravy začaly, až do letoška byl investorem, který zároveň hradil veškeré náklady na rekonstrukci, okresní úřad. Celkem zde proinvestoval přes 4 miliony korun. Budova hradu ale patří městu. Okresní úřad proto požádal město, aby se na úhradě oprav rovněž podílelo. Město souhlasilo za podmínky, že převezme investorství stavby. Okresní úřad nic nenamítal a s platností od 1. března investorství městu předal. Město pak okamžitě vyhlásilo nové výběrové řízení na dodavatele stavebních prací, a to i přes skutečnost, že k práci dosavadního dodavatele nebyly podstatné výhrady. Do výběrového řízení se přihlásilo 17 zájemců. Vlastní řízení proběhlo 27. dubna. Vítězem výběrového řízení se stala firma Realstav Ivany Galodové z Karlových Varů. Referát kultury okresního úřadu, který měl o firmě seriózní informace, varoval město, že podle živnostenského úřadu v Karlových Varech se vůbec nejedná o stavební, ale o manažerskou firmu nevalné pověsti. O "serióznosti" firmy vypovídal i fakt, že její zástupci se vůbec nebyli na stavbě podívat. Město ale varování odmítlo jako nepodstatné. Několik dní po výběrovém řízení se však ukázalo, že informace okresního úřadu byly pravdivé. Realstav nebyl schopen stavbu zabezpečit. Po složitých jednáních nakonec na stavbě zůstala dosavadní dodavatelská firma I. chodská stavební společnost s tím, že na subdodávky bude najímat firmy, které jí zprostředkuje Realstav. Nakolik je podobný postup regulérní, o tom by se dalo diskutovat. Po městě a mezi stavbaři se hovoří o "finančních kompenzacích" (uvádí se i jejich výše) mezi oběma firmami a městským stavebním dozorem. To jsou ovšem pouhé dohady či drby. Jisté je, že formálně nikdo nevznesl stížnost pro porušení zákona a jak se bude situace kolem oprav hradu vyvíjet dál, to uvidíme.

POČASÍ V DUBNU

V první polovině měsíce bylo polojasno, noční teploty v rozmezí 0 až + 6 stupňů Celsia, denní od do 15 stupňů. Od 21. dubna se vyjasnilo, teploty stouply až na + 17 stupňů. Noční teploty v rozmezí + 7 až + 3 stupně. Koncem měsíce pršelo.

KVĚTEN

OSLAVY OSVOBOZENÍ

Ve čtvrtek 5. května odpoledne se v Domažlicích uskutečnila vzpomínková slavnost u příležitosti osvobození města ve stejný den před 49 léty. Oslav se zúčastnil zástupce velvyslanectví Spojených států amerických, americký vojenský atašé v České republice Denis Nelson. Před tribunou na náměstí u radnice se sešlo asi 300 lidí. Ty tam jsou zdá se doby, kdy oslavy v uplynulých létech přivedly na náměstí přes tisíc účastníků. Ted' už jakékoli oslavy přestávají lidi zajímat a táhnout.

HASIČI SVĚTILI PRAPOR

Domažličtí hasiči světili na svátek svatého Floriana svůj nový prapor. Prapor má na jedné straně domažlický městský znak, na druhé straně vyobrazení svatého Floriana a nápis "Vlasti k obraně, bližním k ochraně". V 17 hodin se hasiči sešli před kostelem U Svatých. Odtud se v průvodu odebrali do děkanského kostela, kde začala v 18 hodin slavná mše svatá, při které domažlický arciděkan páter Emil Soukup vysvětil nový prapor. Slavnosti se zúčastnili i zástupci hasičů z partnerského města Furth i/Wald. Po mši následovala oslava, při které hasičům vyhrávala dechovka Horalka.

PODEPSÁNÍ PARTNERSKÉ SMLOUVY

14. května podepsali na domažlické radnici za přítomnosti zástupců obou měst starostka Domažlic a starosta francouzského města Ludres partnerskou smlouvu.

Text smlouvy:

Partnerská smlouva

uzavřená městy

LUDRES ve Francii a DOMAŽLICE v České republice.

Článek 1

My, zvolení zástupci občanů měst Ludres a Domažlice, slavnostně vyhlášíme partnerskou spolupráci mezi našimi městy.

Článek 2

Cílem této aktivity je dosáhnout sblížení občanů obou měst v duchu vzájemného přátelství a posílení a upevnění těch dějinných svazků, které v minulosti spojovaly a v současnosti spojují Francii a Českou republiku.

Článek 3

Zavazujeme se, že budeme ke splnění vytyčených cílů vyvolávat a podporovat všechny aktivity směřující k:

- sblížování občanů, institucí a organizací obou partnerských měst v duchu přátelské spolupráce a vzájemné pomoci,
- poznávání historie, kulturního bohatství a odlišností kulturního, politického a ekonomického vývoje našich zemí formou výměnných i jiných akcí zejména pro mladé občany, zaměřených na oblast kultury, umění a sportu, ekonomiky nebo společenskou či zájmovou činnost.

Článek 4

Městské rady v Ludres a Domažlicích jsou shodně přesvědčeny, že opravdu svobodná a mírová budoucnost našeho kontinentu je myslitelná pouze v podobě sjednocené Evropy, sdružující národy,

nezatížené rozkladným nacionalismem, nebo národnostní, rasovou, politickou či jinou nesnášenlivostí. V souladu s tím chápou obě smluvní strany plnění této partnerské smlouvy jako přínos našich měst k brzkému vybudování společného evropského domu.

OSLAVY 1. KVĚTNA

Svátek práce je sice dnem pracovního volna, oslavuje jej už ale jen komunistická strana. I letos se pár desítek komunistů sešlo v deset hodin dopoledne u pomníku obětem nacismu na Chodském náměstí. Slavnost trvala asi půl hodiny.

Odpoledne oslavili první květen turisté už tradičním prvomájovým pochodem dětí s rodiči za krásami přírody.

NÁVŠTĚVA THDR. MILOŠE BIČE

U příležitosti oslav osvobození navštívil Domažlice jejich čestný občan ThDr. Miloš Bič. V Domažlicích pobyl týden jako host zdejšího sboru Českobratrské církve evangelické, jehož byl v létech 1936 - 1947 farářem.

VÝROČÍ ÚMRTÍ DR. ROUBÍKA

5. května uplynulo 20 let od smrti docenta PhDr. Františka Roubíka. Dr.Sc..

František Roubík se narodil 31. 7. 1870 v Jindřichově Hradci. Vystudoval historické vědy. Po ukončení studií pracoval jako archivář v tehdejší zemském archivu. Po rozpadu Rakouska-Uherska v roce 1918 se stal archivářem ministerstva vnitra a byl jedním ze členů komise, která přebírala ve Vídni archivní dokumenty patřící nově vzniklému Československu.

Při svých archivních studiích se František Roubík seznámil s celou řadou dokumentů, týkajících se dějin Domažlicka a Chodska. Historie našeho kraje jej zaujala natolik, že se stala jeho

celoživotní láskou. Převzal štafetu archiváře Františka Teplého, který mu ochotně předal svoje bohaté výpisky k dějinám Chodska. Roubík prostudoval archivní prameny bývalého místodržitelského archivu, spisy české dvorské kanceláře a dvorské komory, domažlický a koutský archiv, zemský a arciděkanský archiv. Získal tak materiál, který zpracoval v rozsáhlé monografii Dějiny Chodů u Domažlic (666 stran, vyšlo v roce 1931).

Roubík, jako archivář, se přísně držel archivních pramenů. Dostal se tak do sporu se dvěma romanopisci, kteří ve svých románech literárně zpracovali dějiny Chodů - s Aloisem Jiráskem a s Janem Vrbou. Jiráskovi Roubík vyčítal, že historické nepřesnosti v jeho Psohlavcích vytvořily na Chodsku falešný mýtus, odporující historické pravdě. Stárnoucí a všelijakým napadáním svého díla už unavený Jirásek Roubíkovi odpověděl dopisem, ve kterém vysvětluje, že romanopisec má právo na vlastní zpracování tématu, včetně práva na nadsázku. To František Roubík posléze uznal a mezi oběma obdivovateli chodské historie zavládl mír. O to nesmiřitelnější byly Roubíkovy polemiky s Janem Vrbou, který svoje pojetí dějin Chodska vydával za jedinou historicky správnou versi. Vznětlivý a tvrdohlavý Vrba ze svého stanoviska nemínil ustoupit. A tak Roubík v roce 1937 píše: "Práce romanopisce Jana Vrby nemají historické ceny". Vrbova vzteklá reakce na sebe nenechala dlouho čekat, ale Roubík ji ignoroval.

Když Němci po záboru Horního Chodska na sklonku roku 1938 začali snášet důkazy o německém původu Chodů, zpracoval František Roubík spolu s akademickým malířem Františkem Michlem (ilustrace) monografii Chodské vesnice, ve kterých celým textem dokazuje nepravdivost německých snah o připsání německého rázu odedávna českému kraji. Monografii vydal u příležitosti Vavřínecké pouti v roce 1939 domažlický nakladatel Josef Hofmann ve své edici Obzor. Vytiskl ji v Prunarově tiskárně v Domažlicích.

Toto vše jsou skutečnosti obecně známé. Už méně známá je historie novější, totiž historie dalšího Roubíkova většího díla, třísetstránkové monografie Dějiny Domažlic. I na této knize

pracoval Roubík mnoho let. Dokončil ji ale v nejnepříznivějším období, někdy v roce 1959. Práci nabídl k vydání tehdejšímu Západočeskému nakladatelství v Plzni. To ji postoupilo k odborné recenzi několika odborníkům. Recenze byly všechny velice příznivé. Jak už tehdy bylo zvykem, museli ale zařazení práce do nakladatelského plánu schválit na krajském výboru komunistické strany. Ten práci předal k vyjádření okresnímu výboru komunistické strany do Domažlic. A bylo zle. Roubík prý ve své práci nedostatečně zdůraznil "revoluční tradice" tohoto kraje. Práce mu tedy byla vrácena k přepracování. Roubík reagoval po svém. Práci přepsat odmítl, vyškrtl poslední kapitolu a svoje dílo ukončil rokem 1848. Ani pak ale kniha vyjít nemohla. Záminkou byla skutečnost, že se nemohl najít autor, který by na Roubíkovo dílo navázal a zpracoval 19. a 20. století. Nakonec někdy kolem roku 1966, když už se trochu uvolnily poměry, koupilo Město Domažlice od dr. Roubíka rukopis knihy pro Muzeum Chodska s právem, bude-li to někdy možné, vydat jej knižně. V muzeu je rukopis podnes a je využíván badateli jako studijní materiál.

Seriozní badatelskou práci vyžadoval dr. Roubík i od svých žáků. Patří k nim i autorka tohoto zápisu a nynější vedoucí kanceláře přednosta domažlického okresního úřadu PhDr. Petr Mužík.

Docent PhDr. František Roubík zemřel v Praze 5. května 1974.

DVA KONCERTY UMĚLECKÉ ŠKOLY

21. dubna uspořádala základní umělecká škola ve velkém sále městského kulturního střediska společný koncert svého žákovského dechového orchestru, orchestru Bloasbuk z holandského Budelu a Domažlického dívčího pěveckého sboru. 22. dubna pak oba dechové orchestry koncertovaly na náměstí před radnicí.

VÝSTAVA PSŮ

Český svaz chovatelů, základní organizace Domažlice, uspořádal 29. května už VIII. Chodskou oblastní výstavu psů společenských plemen. Ve výstavní prostoře za sportovním stadionem u plaveckého bazénu se představilo 29 plemen psů.

HANOJ V DOMAŽLICÍCH?

Vietnamští trhovci se svým různorodým zbožím stále více zaplňují průchody, obchody i každý kousek volného místa v historickém jádru města. Sortiment mají vsutku široký - od hodinek, elektroniky přes suvenýry, konfekci, boty až k cigaretám, alkoholu a sádrovým trpaslíkům. Zboží, zejména textil, obuv a alkohol, vesměs vydávané za značkové, pochází odkudsi z Honkongu, Thajska či Barmy, a to ještě v lepším případě. Většinou se na území republiky dostává bez cla. Přes to, že předstírá špičkové značky, není příliš kvalitní, ale je nejlevnější, jaké se dá u nás sehnat, a tak se hojně kupuje. Kupodivu jej ve velkém nakupují i Němci. Sami trhovci jen zřídka splňují i naše hodně liberální podmínky k živnostenskému podnikání. Česky neumí, účtenky na zboží nedávají, cenu můžete, přesně jako v Orientě, stanovit smlouváním, záruční listy na zboží jsou věcí zcela nevídanou. Ani to však, zdá se, nevadí. A tak se naše historická městská památková rezervace mění zčásti, a ve dnech trhů na náměstí téměř zcela, v orientální bazar. I stala se v tomto měsíci máji tato příhoda:

Jistý náš památkář se vracel z památkářského jednání ve Francii. Cestou domů se zastavil v Domažlicích, aby navštívil památkáře zdejší. Ti však běhali kdesi po svých historických ruinách. I rozhodl se pan profesor projít se po Domažlicích a podívat se na to, jak se změnil. Byl zrovna den trhu. V podloubí se nachomýtl k podivné domluvě. Tři dívky mávaly jakýmsi průvodcem a marně se pokoušely anglicky se na cosi vyptat kolemjdoucích. Protože pan profesor, ač věku již důstojného, se vždycky rád podívá na pěkná děvčata a protože angličtinou vládne víc než

slušně, rozhodl se pomoci. Z děvčat se vyklubaly americké studentky, toho času na vandru po Evropě. Chtěly vědět, kudy se dostanou do městského centra. "Ale tady jste přece v městském centru", přesvědčoval je pan profesor. "No, ano, ale my nechceme tuhleto orientální čtvrť, tu už jsme viděly, teď bychom chtěly do čtvrti, kde bydlí bílí, s luxusnějším zbožím", odpověděly mu dívky. - Co k tomu dodat? Asi nic. Snad jen to, že ono luxusnější zboží by se do centra města opravdu hodilo lépe. Třeba jako v městských památkových rezervacích v Telči nebo v Táboře či v Pelhřimově nebo v Českém Krumlově. A určitě by se prodávalo také.

POČASÍ V KVĚTNU

Počátek měsíce byl ve znamení krásného počasí. Denní teploty vystoupily na 15 - 23 stupně Celsia, noční na 3 - 9 stupňů. 6. 5. byla první jarní bouřka. I druhá polovina května byla příjemná, denní teploty dosahovaly až 25 stupňů Celsia. Kolem "zmrzlých" od 12. do 19. 5. byly ale občas přízemní mrazíky, které příliš nepotěšily zahrádkáře.

ČERVEN

SKONČIL ARCHEOLOGICKÝ VÝZKUM V KLÁŠTEŘE

Zpracováním jednotlivých nálezů a odevzdáním závěrečné archeologické zprávy skončil záchranný archeologický výzkum v prostorách kláštera augustiniánů.

Výzkum probíhal ve dvou etapách. První se uskutečnila již v roce 1992 průzkumem refektáře a sondami v rajské zahradě. Ve druhé etapě, během roku 1993, položili archeologové další sondy vně konventní budovy, u severozápadního nároží lodi kostela a znovu v rajské zahradě.

Pro dějiny města nejzávažnější výsledky přinesl záchranný výzkum v refektáři, kde archeologové odkryli pozůstatky gotických městských hradeb, čímž ověřili dosavadní údaje o průběhu městské hradby v těchto místech. Především ale našli doklady (zbytek objektu u městských hradeb) o osídlení tohoto místa před výstavbou městských hradeb, pravděpodobně před založením vlastního města.

Výsledky záchranných archeologických výzkumů z území města v posledních dvou desetiletích vedou archeology k úvahám o posunutí pravděpodobného data založení města do první poloviny 13. století, tedy před rok 1250. Protože zakládací listiny města ani další doklady z jeho nejranější historie se nedochovaly, jsou výsledky práce archeologů vlastně jediným pramenem poznání o počátcích Domažlic. Na území dnešního historického jádra Domažlic nacházejí archeologové namátkově při záchranných výzkumech (ty se dělají při stavebních úpravách) keramiku i další předměty z první poloviny 13. století. Protože oficiální verze

o založení Domažlic je taková, že město vysadil Přemysl Otakar II. na zelené louce někdy kolem roku 1270, vysvětlovaly se tyto nálezy dříve tím, že jde o pozůstatky starších předmětů, které si noví osadníci přinesli s sebou. Ve světle nových nálezů z posledních let je ale tato teorie přinejmenším sporná. Výzkum kláštera nyní přinesl další důkaz toho, že osídlení historického jádra Domažlic existovalo již před rokem 1260. Zajímavé jsou i některé důkazy listinné, které, zdá se, by tuto teorii mohly podporovat. Tak 27. června 1265 Přemysl Otakar II. postupuje klášteru sv. Jana Křtitele v Ostrově patronátní právo ke kostelům Panny Marie a svatého Jakuba a ke kapli ve městě Domažlicích. Nynější děkanský kostel už tedy, alespoň v podobě kaple, v této době musel stát. Architektonické řešení půdorysu Domažlic (do kříže) je odborníky uváděno jako v tehdejší době unikátní. Všechna města, založená Přemyslem Otakarem II, mají náměstí čtvercová a na ně navazují jednotlivé čtvrti ve tvaru šachovnice. Výjimkou jsou právě jen Domažlice. Inspiroval se skutečně jejich lokátor tvarem starších trhových měst, nebo je samo město starší, než se dosud předpokládalo? Zatím se vše zdá nasvědčovat tomu, a archeologický výzkum kláštera to potvrdil, že místo bylo osídleno dříve, než vzniklo jeho opevnění, pravděpodobně již v první polovině 13. století.

Archeologický výzkum v areálu kláštera rovněž potvrdil některé údaje ze starých klášterních kronik, že totiž původní klášter z přelomu 13. a 14. století byl postaven jako dřevěné provizorium, které předcházelo kamenné architektuře. Klášterní konvent, také patrně až do husitských válek, kdy byl pobořen, měl pouze dvě křídla, jižní a východní. To odpovídá jeho nejstarším vyobrazením v klášterních pamětních knihách, kresleným patrně podle starších předloh. Klášter také nebyl součástí městského opevnění, jak se někdy mylně uvádí. Zdivo konventu totiž nesahalo až k hradbám, výzkum potvrdil proluku mezi městskými hradbami a zdivem konventu.

Výzkum v klášteře vedl PhDr. Pavel Břicháček vedoucí archeologického pracoviště Západočeského muzea v Plzni.

DAR NADACI

Na město Domažlice se obrátila Nadace pro transplantaci kostní dřevě s prosbou o poskytnutí finančního daru. Městské zastupitelstvo přiznalo nadaci dar ve výši 6.000 Kč

KNIHOVNA V NOVÝCH PROSTORÁCH

Po téměř rok trvající náročné rekonstrukci otevřel v pátek 3. června přednosta Okresního úřadu v Domažlicích za přítomnosti zástupců města a četných zástupců knihovnické obce z celých Čech prostory nové okresní knihovny v přestavěném domě čp. 118 v ulici Boženy Němcové vedle kláštera. Dům věnovalo město v roce 1936 své městské knihovně. Ta v něm však dlouho nepobyla. V roce 1940 jí dům zabavily okupační úřady pro potřeby četnictva. Ani po válce se knihovna vrácení svého sídla nedočkala. Tím prošlo hodně institucí a podniků, například těsně po válce zde sídlilo oddělení městské radnice, které vydávalo potravinové lístky a body na ošacení. Po něm se do přízemí objektu nastěhovala tiskárna, do patra ještě později nejprve Československý svaz mládeže, po něm Svaz pro spolupráci s armádou. Naposledy v domě sídlilo obvodní oddělení policie (veřejné bezpečnosti). V rámci restitucí o dům jako o svůj majetek požádalo město, které jej slíbilo vrátit knihovně. Ta zase musela vyklidit prostory v restituovaných domech na náměstí. Dům policie předala knihovně v dosti žalostném stavu. Důkladná rekonstrukce interiéru a střechy si vyžádala náklady přesahující částku 1.400 tisíc korun. Tuto částku knihovně poskytl okresní úřad. Město svým nákladem opravilo fasádu objektu.

V budově získala knihovna v přízemí velkou a útulnou půjčovnu pro dospělé, sklady, čítárnu časopisů. V patře pak hezké oddělení

pro děti, sklady, místnosti bibliograficko informační služby a kanceláře.

Do nových prostor se knihovna začala stěhovat 4. dubna. A protože v ní pracují samé ženy a protože přestěhování více než sedmdesáti tisíc knih není žádná maličkost, pomohli knihovnicím při stěhování žáci učňovské školy, studenti gymnázia a se stěhováním nábytku vojáci z Klenčí.

Slavnostní chvíle otevření knihovny ve staronovém objektu zpříjemnil přítomným svým vystoupením soubor Cantate Domino. Večer v 19 hodin se domažlické veřejnosti představil u příležitosti otevření knihovny se svým klavírním recitalem klavírista Jan Čech, syn ředitelky knihovny.

Normální provoz zahájila knihovna v pondělí 6. června.

SETKÁNÍ POLITICKÝCH VĚZŇŮ

V sobotu 11 června se ve velkém sále městského kulturního střediska uskutečnilo slavnostní setkání politických vězňů z let 1948 - 1989 z okresu Domažlice. Setkání připravila Konfederace politických vězňů. Jako zástupce ministerstva vnitra se jej zúčastnil náměstek ministra vnitra Cyril Svoboda.

Konference se konala pod záštitou a za spolupráce s okresním a městským úřadem. V jejím průběhu předali přednosta Okresního úřadu v Domažlicích Mgr. Pavel Faschingbauer a zástupce starostky města pan Zdeněk Slačik přítomným politickým vězňům 115 pamětních listů.

STÁŽ

Domažlická starostka paní Jaroslava Wollerová se zúčastnila třítýdenní stáže v USA určené pro pracovníky veřejné správy.

BABYLONSKÉ PROBLÉMY

Popularita známého letoviska Babylon a jeho koupaliště, které je v majetku města, prudce klesá. Rok od roku přijíždí na Babylon méně lidí. Jako příčina ztráty věhlasu Babylonu jako oázy klidu v lesích se udávají nekonečné řady kamionů, které tudy projíždějí k hraničnímu přechodu Folmava. A kde jsou kamiony, tam silnice lemují prostitutky. Od Hadrovce po Folmavu všelijak lákají zákazníky. Narazit v lesích kolem silnice, i těsně u obce na prostitutku se zákazníkem v osobním autě, vesměs německém, také už patří k běžnému babylonskému koloritu. Není to ovšem jen problém babylonské silnice, ale obecný. Všude tam, kde vedou do republiky hraniční přechody z Rakouska a Německa je situace stejná. Občané i zástupci obcí marně volají po řešení tohoto nešvaru. Zdá se, že jejich stesky nikoho nezajímají nebo snad "kompetentní místa" považují tento problém v rámci poněkud mylně chápaných demokratických svobod za neřešitelný.

JAK VELKÉ BUDE ZASTUPITELSTVO?

V letošním roce vyprší mandát dosavadních zastupitelů, volby se blíží, a tak je třeba začít s přípravami. Jejich první předzvěstí je rozhodování o počtu členů budoucího zastupitelstva. Podle příslušného zákona se počty členů zastupitelstev mohou stanovit v určitém rozmezí. Městské zastupitelstvo tento měsíc rozhodlo, že budoucí domažlické městské zastupitelstvo bude mít ve volebním období 1994 - 1998 21 členů.

ČERVENÝ DŮM V BŘETISLAVOVĚ ULICI

Bytový podnik opravuje v letošním roce vnější plášť domů čp. 68 v Břetislavově ulici (tak zvaného "ouředňáku", protože byl ve třicátých létech postaven jako byty pro státní úředníky) a čp. 49 v ulici Tovární. Jako barva fasády "ouředňáku" byl vybrán světlejší odstín starorůžové. Stavební firmě se však vybraný odstín

nepodařilo namíchat, a tak dům po prvním nátěru zářil do daleka nádhernou červenou barvou. Celé to ve městě vzbudilo podivení i hodně smíchu. Zlí jazykové úctyhodnou stavbu okamžitě překřtili na "rudý dům", obyvatelé sousedního pensionu se zase vyptávali, kdy že se na domě konečně objeví lucernička a začnou sem chodit první zákazníci (podobnou barvu mívaly před válkou nevěstince, které se také označovaly rozsvícenou lucernou). Zkrátka, město zase jednou zažilo sensaci, tentokrát naštěstí spíše pro zasmání. Jen stavební firmě a postiženému bytovému podniku do smíchu nebylo. Musely totiž dům přebarvit na správnou barvu.

ZMĚNA V NADACI ZA STARÉ DOMAŽLICE

Počátkem června se sešli členové nadace Za staré Domažlice k projednání některých organizačních změn. Nadace vznikla během roku 1991 a jejím cílem byly propagace ochrany městských památek a shromažďování finančních prostředků k jejich záchraně. Předsedou nadace byl ředitel muzea pan Josef Haas. Ten ale z muzea odešel jako spolupodílník do starožitnictví pana Babůrka a při soukromém podnikání už mu na práci v nadaci zbývá jen málo času. Někteří další členové nadace podali resignaci, nově naopak projevil zájem o vstup do nadace arciděkanství v Domažlicích. Nadace zároveň vyzvala ke vstupu i město, které je po církvi druhým největším vlastníkem památkových objektů v Domažlicích. Město se vstupem souhlasilo a jako svého zástupce v nadaci jmenovalo místostarostu p. Zdeňka Slačíka. Valná hromada nadace pak schválila přístup obou nových členů, upravila stanovy nadace a zvolila nové představenstvo. Jeho předsedkyní se stala Mgr. L. Matějková z Gymnázia J. Š. Baara.

ZRUŠENÍ KOMUNÁLNÍCH SLUŽEB

Rozhodnutím městského zastupitelstva k 31. 5. definitivně ukončily svoji činnost komunální služby. Soukromníků poskytujících nejrůznější služby je už ve městě téměř nadbytek, mezi nimi je i většina bývalých zaměstnanců "komunálu". Jeho další existence proto nemá smysl. Budovy komunálních služeb, areál "staré elektrárny" v Havlíčkově ulici, které jsou historickým majetkem města, převede město k dalšímu využití bytovému podniku.

ZLATÁ MEDAILE UMĚLECKÉ ŠKOLE

Zlatá medaile ze soutěže v dětské výtvarné tvorbě pro tento školní rok putovala z Polska, kam se zasílaly výtvarné práce dětí a kde zasedala mezinárodní porota, složená z porotců ze všech koutů světa, do Základní umělecké školy Domažlice. Její výtvarný odbor pod vedením učitelů Igora a Jany Šlechtových získává už po řadu let ocenění i v oblastních a národních kolech dětských výtvarných soutěží.

POČASÍ V ČERVNU

Červen byl skutečně letním měsícem. V první dekádě se ranní teploty pohybovaly mezi + 15 - + 18 stupni Celsia, denní vystoupily na 19 až 26 stupňů. Ve zbytku měsíce ranní teploty +6 - + 17, denní 16 - 25 stupňů. Celkově byl červen ve srovnání s minulými léty poněkud teplejší. Téměř nepršelo, v Zubřině klesla voda na úroveň malého potůčku. Vůbec v Zubřině vody rok od roku ubývá. Zčásti je to jistě změněným klimatem, zčásti k této skutečnosti přispívá fakt, že ze Zubřiny čerpá vodu pro zavlažování svých zahrádek několik desítek zahrádkářů. Dobrou zprávou naopak je, že se v Zubřině náramně daří pstruhům, které sem vysadili rybáři. Znamená to, že kvalita její vody se zlepšuje.

ČERVENEC

DOMAŽLICKÝ DÍVČÍ SBOR V HOLANDSKU

Na pozvání tamního mládežnického pěveckého sboru Joy vycestoval Domažlický dívčí pěvecký sbor se sbormistrem Františkem Kumperou, klavíristkou Jiřinou Eretovou a s flétnistkou Janou Hajdukovou ve dnech 1. - 4. července do holandského Budelu. Domažličané vystoupili na dvou samostatných koncertech - v domově důchodců a v kostele v Budelu - a spoluúčinkovali na mezinárodním hudebním festivalu (Holandsko, Belgie, Francie a Česká republika - Domažlice). Autobus hradila účinkujícím základní umělecká škola, spalo se v tělocvičně, stravování zajistili hostitelé, sbor Joy, ve své klubovně.

VÝSTAVA ČÍNSKÉHO UMĚLCE

8. července měla v Young Gallery vernisáž zajímavá výstava obrazů. Své práce na ní představil šanghajský malíř Yi Ling. Výstava, v pojetí Domažličanů "exotického" umělce, přilákala do galerie i takové návštěvníky, kteří jinak o výtvarné umění nejeví příliš velký zájem.

KRUH PŘÁTEL ČESKO-NĚMECKÉHO POROZUMĚNÍ

V sobotu 2. července se v malém sále městského kulturního střediska uskutečnilo setkání členů Kruhu přátel česko-německého porozumění. Toto občanské sdružení vzniklo během roku 1991 a v současnosti má kolem 160 členů z České republiky a ze Spolkové

republiky Německo. Kruh si klade za cíl pomáhat osobními kontakty mezi lidmi k vzájemnému sblížení obou sousedních národů a k odstraňování historických bariér mezi Čechy a Němci.

Na setkání přijelo 47 lidí z celých Čech i z Německa. Jednání Kruhu pozdravila v krátkém úvodním vystoupení starostka Domažlic paní Jaroslava Wollerová.

OPRAVA KOSTELA U SVATÝCH SKONČILA

V sobotu 9. července vysvětil plzeňský biskup Msgr. František Radkovský nově opravený kostel U Svatých a jeho nový oltář.

Rozsáhlá oprava kostela a přilehlého areálu začala v roce 1993 na základě četných a opakujících se žádostí občanů po nápravě věcí.

Kostel i okolní hřbitov byly opravdu v žalostném stavu. Gotická stavba měla děravou střechu, vytlučená okna, vylámané a starými prkny všelijak pospravované dveře. Navíc v období let 1991 - 1992 se do kostela kdosi devětkrát vloupal a když už nebylo co ukrást, rozbíjeli pachatelé kamenné renesanční náhrobníky v jeho interiéru.

Přilehlý hřbitov byl džunglí keřů, trní, kopřiv. Na parkovací ploše pod hřbitovní zdí si udělaly černé parkoviště kamiony, a protože zde nebylo samozřejmě žádné zázemí, sloužil hřbitov jednak jako veřejné záchodky, jednak jako smetiště a skládka všeho možného odpadu. Městská správa a místostarosta p. Zdeněk Slačík osobně se několikrát snažili kamiony z parkoviště odstranit, nepomohlo však ani osazení zákazu parkování kamionů, ani kontroly městské policie. Naopak, v posledních měsících před rekonstrukcí si na parkovišti zřídili celníci pro kamiony regulérní odbaviště. Celou záležitostí se zabýval i okresní úřad, který posléze došel k názoru, že nápravu věcí přinese až rekonstrukce areálu.

Kostel měl být opraven, vyčištěn a interiér upraven tak, aby sloužil jak k bohoslužbám, tak k poslednímu rozloučení se zesnulými pro všechny občany města, nejen pro katolíky. Přes hřbitov kdysi

vedla ke kostelu přístupová cesta. Ta se musela upravit, opatřit zámkovou dlažbou a novými vstupními vraty na jižní straně hřbitovní zdi. Pro přístup pěších měla být opravena do své poslední, barokní, podoby pobořená západní vstupní branka. Náhrobníky a kříže v hřbitovní části měly být znovu vztyčeny. Pásy zeleně měly oddělit hřbitovní zeď od přilehlého parkoviště, na které měl být upraven nový vjezd, zamezující přístupu kamionů.

Projekt oprav zpracovala projekční kancelář RP Brno, hlavním projektantem byl známý pražský památkový architekt ing. arch. Josef Hyzler. Dodavatelem stavby byly dopravní a památková divize GISu Stříbro.

Vyčištění zaneřáděného hřbitova se ochotně ujali členové historického klubu Muzea Chodska a členové místní organizace lidové strany. Pracovali na hřbitově dvě soboty a měli opravdu co dělat. Teprve po odstranění křoví, vysekání a vykácení náletů se devastace hřbitova ukázala v plném rozsahu. A nebyl to pohled nijak radostný. Členové historického spolku marně pátrali po některých hrobech známých osobností. Náhrobníky jednoduše zmizely a z propadlých hrobů se mnoho určit nedalo.

Opravy kostela provázela řada kritických situací. Vědělo se například, že na hřbitově, kam se pohřbívalo patrně už od 11. století, je v některých místech nad sebou i 17 vrstev hrobů. Hledal se tedy způsob, jak tyto hroby budováním cesty co nejméně poškodit. Památkáři studovali archivy, aby dokázali lokalizovat místo, kam byly uloženy kosti z hřbitovní kostnice. A přes to, když na hřbitově začal pracovat bagr, hned první výkop ukázal kosti, kosti a kosti. Později se zjistilo, že právě na místo začátku prací městská správa nechala uložit v roce 1911 pozůstatky z hrobů, likvidovaných při bourání kostela sv. Antonína.

Situaci komplikovali i členové místní romské komunity, bydlící poblíž, kteří o večerech a nocích, poté co byl hřbitov vyčištěn, ulamovali a odnášeli železné a litinové kříže a pokoušeli se dostat i do kostela. Pokusy o domluvu s nimi byly marné. Zoufalým investorům nakonec poradila známá historička dr. Merhautová,

kteřá přijela zhodnotit archeologický průzkum. Na průzkumu nechali archeologové otevřené dva hroby s lidskými ostatky a překryli je pouze průhlednou folií. Pak krádeže opravdu ustaly. Romové totiž věří, že vidět kostru znamená neštěstí a smrt, a tak se jim důsledně vyhýbají

Kolem úprav na hřbitově vznikla ve městě mezi katolíky doslova hysterie, které učinil přítrž až plzeňský biskup Msgre František Radkovský, když věřícím důrazně domluvil z kazatelny děkanského kostela. Od té doby byl nejen klid, ale mnozí dřívější kritici začali při pracích pomáhat.

Na čtyři stovky věřících, kteří se 9. července již dlouho před zahájením mše svaté na hřbitově scházeli, měly možnost posoudit, zda investoři kostelu a přilehlému areálu ublížili či nikoli. Chválou nešetřil snad nikdo. I Msgre Radkovský ve své závěrečné řeči poděkoval všem, kdo se nenechali znechutit nepochopením a urážkami a započaté dílo také ukončili.

Slavnosti se zúčastnila i starostka města paní Jaroslava Wollerová. Přednostu okresního úřadu zastupoval PhDr. Petr Mužík.

Vynaložené finanční prostředky:

Okresní úřad Domažlice	3.660.000,- Kč
Nadace za staré Domažlice	360.000,- Kč
Arciděkanský úřad Domažlice	168.000,- Kč
Celkem	4.188.000,- Kč

ARCHEOLOGICKÝ PRŮZKUM U SVATÝCH

Záchranný archeologický výzkum při opravách areálu U Svatých otevřel možnost získat nové prameny k nejstarším dějinám Domažlic. O osadě Domažlice, která předcházela hrazenému městu, máme několik zpráv ve starých listinách, vesměs ale falsech z 13. století. Tak například roku 993 kníže Boleslav II. dává tenkrát založenému Břevnovskému klášteru mimo jiné výnos každého 10. týdne cla v Domažlicích. Roku 1037 kníže Břetislav daruje klášteru

Na ostrově u Davle výnos jednoho týdne cla v osadě Domažlice zároveň s kaplí sv. Jakuba a s jejím příslušenstvím. Generální rekonstrukce areálu U Svatých přinesla archeologům jedinečnou možnost ověřit pravost těchto údajů přímo v terénu.

Podle jediného dochovaného vyobrazení stával kostel sv. Jakuba, až do husitských válek hlavní domažlický farní kostel, na pahorku severně od pozdějšího gotického kostela Panny Marie. Oba kostely stály vedle sebe až do konce 18. století, kdy za Josefinských reforem byl kostel sv. Jakuba přes protesty Domažličanů zrušen, prodán na kámen a zbourán. Archeologové se rozhodli zjistit, kde kostel stál, zda se z něj něco dochovalo a podle možnosti určit i jeho stáří. Po několika neúspěšných orientačních sondách nakonec ve spolupráci s domažlickými skauty, kteří při pracích nadšeně pomáhali, našli, co hledali. Po odstranění sutí, vzniklé při bourání kostela, se objevil půdorys menší jednolodní stavby s neodsazenou apsidou o rozměrech přibližně 6 x 12 metrů. Zarážející byla neobvyklá tloušťka zdiva. Další objevené gotické stavební detaily pak svědčily o výrazné přestavbě a rozšíření objektu v období vrcholné gotiky. Uvnitř kostela bylo nalezeno několik kostrových hrobů, patrně z přelomu 10. a 11. a století. Zesnulí byli pohřbeni tváří k východu (podle zvyklostí prvních křesťanů měl mrtvý v den soudný vstát z hrobu tak, aby jeho oči hned uviděly oltář). Kostra v nejmladším z těchto hrobů měla mezi zuby vsunutý stříbrný denár, patrně bavorské ražby (numismatikové jej dosud určují).

Výsledky archeologického průzkumu na místě, kde stával kostel sv. Jakuba, tak potvrdily pravost údajů o existenci svatyně i trhové a celní osady Domažlice při ní už na konci 10. století. Kostel měl patrně klíčový význam v rámci širšího regionu. Neobvyklá tloušťka zdí původní svatyně vede dokonce k úvahám, zda nešlo o misijní stavbu z přelomu století 9. a 10. Některé souvislosti by tomu mohly nasvědčovat. Mimo jiné i neobvyklá úcta, které se svatojakubský kostel těšil i po zbudování hrazeného města a dalších kostelů uvnitř městských hradeb. Škoda, že se výsledků výzkumu nedožili ti milovníci domažlické historie, kteří o pravosti údajů ve falzech

z 13. století nikdy nepochybovali a sklízeli za to občas i posměch (domažlický děkan Hájek, purkmistr Domažlic Kresl a jiní). Výzkum v areálu U Svatých provedl PhDr. Pavel Břicháček z plzeňského archeologického pracoviště

POČASÍ V ČERVENCI

Bylo opravdu letní. Průměrné denní teploty se pohybovaly od +25 do +30 stupňů Celsia, noční od +8 do +17 stupňů. I v tomto měsíci téměř nepršelo, což uvítali ti, kdo si užívali dovolené a prázdnin, méně spokojeni byli ale zemědělci a zahrádkáři.

SRPEN

DUBINA V NOVÉM

V tomto měsíci skončila kompletní přestavba budovy bývalé restaurace Dubina. Firma HASO, která objekt koupila, nechala předělat celý vnější plášť podle projektu mladého architekta ing. Václava Kouby z Karlových Varů. Ten, počínaje prvním patrem, nechal železnou a skleněnou konstrukci vnějšího pláště objektu přezdíť a osadit nová okna v dřevěných rámech, stylizovaná do tvaru oken historických. Názory na novou podobu stavby se pronikavě liší. Zatímco jedni ji nadšeně velebí a svoji chválu opírají o přesvědčení, že se takto upravená stavba lépe hodí k charakteru náměstí než stavba předchozí, druzí přestavbu nesmlouvavě zavrhnou s tím, že zničila unikátní dílo architektů šedesátých let. V celém sporu hrají prim osobní zájmy, a tak si na pokud možno objektivní odborné zhodnocení nové podoby Dubiny budeme muset asi ještě nějaký čas počkat.

CHODSKÉ SLAVNOSTI - VAVŘINECKÁ POUŤ

Domažlice 13. a 14. srpna

Do Domažlic se jako každoročně sjely stovky návštěvníků. Zájem, také jako obvykle, přitahoval zejména stánkový prodej. Lze jen pochválit městskou správu, že jej vytěsnila z náměstí, kde byla pouze umělecká řemesla - převládali výrobci keramiky - a stánky s občerstvením. Prodejní stánky se soustředily na trase od Chodského hradu po ulici Hruškově, směrem k mostu v ulici Elišky Krásnohorské, kde zahnuly k Vavřinecké rokli. Nabízený sortiment se v ničem nelišil od let předchozích, snad jen přibýlo perníkářů a stánků s prodejem různě opracovaných vzácných kamenů, včetně nezbytného horoskopu. Prodejní výstava spotřebního zboží

ve velkém sále městského kulturního střediska je sice dobrý nápad, středisku jistě přinese značný peníz, ovšem nabízené zboží příliš nezaujalo. Až na jeden výstřelek - klokaní a krokodýlí maso v konzervách. Ale ty si lidé spíše jen prohlíželi a zájem o koupi projevilo jen pár odvážlivců.

Z pořadů zaznamenaly, také už tradičně, největší divácký zájem štandrlé a nedělní klenotnicový pořad. Zájem o pořady obecně dost upadá, snad zčásti proto, že soubory nejsou schopny přijít s něčím novým a opakují do omrzení jeden a týž repertoár. U všech tří chodských souborů je citelná absence odborného etnografického a uměleckého vedení. Počet diváků na všech pořadech dohromady nepřekročil 3 500 lidí, což je opravdu málo (štandrlé 1.154 diváků, nedělní klenotnice 1.176 diváků, všechny ostatní pořady dohromady asi 1.000 lidí)

Na Vavřinečku před kostelem byly v sobotu i v neděli slavné mše svaté, sobotní mši sloužil papežský nuncius Giovanni Coppa. Po oba pout'ové dny jezdila na Vavřineček kyvadlová doprava.

Pout'ový program doplnily výstavy a nezbytné kolotoče na Sokolišti.

Slavností se zúčastnili hosté z partnerských obcí Domažlic - z Furthu, Budelu a Ludres. Na zvláštní pozvání města přijel v neděli do Domažlic i Jeho Excellence velvyslanec Japonska v České republice pan Asamura s chotí. Velvyslanec, který je původním povoláním historik, se zajímá i o národopis. V Domažlicích si na památku nechal ušít mužský a ženský chodský kroj. Na radnici ho zaujal zejména městský znak a na něm anděl s mečem. Nemohl pochopit, proč anděl třímá meč, když v jeho chápání je anděl symbolem míru. A tak v rozhovoru došlo i na anděly mstitele a jiné teologické otázky. Odpolední klenotnice pana velvyslance zaujala natolik, že se zdržel ještě i po skončení pořadu a za jevištěm vytácel s postřekovskými děvčaty chodské kolečko.

Program pouti:

SOBOTA

- 9.30 hodin Koncert dechovky z Chamu u brány
10.00 hod. Mše svatá na Vavřinečku
12.00 hod. Dostaveníčko s dechovkou Karlovankou u brány
14.00 hod. Letní kino - Věneček z písniček: dětské soubory z Chodska se svými hosty
16.00 hod. Koncert dechovky Základní umělecké školy z Domažlic LIDUŠKA u brány
18.30 hod. Posezení s muzikou. Plzeňská lidová muzika a Horalka, pódium u brány
23.00 hod. Dudácké štandry se souborem z Mrákova. Pódium u brány

NEDELE

- 9.30 hodin Koncert Plzeňské lidové muziky na pódiu u brány
10.00 hod. Mše svatá na Vavřinečku
11.00 hod. Dostaveníčko s dechovkou Karlovankou u brány
15.00 hod. "Vobrátilo se mi pocazení" - klenotnicový pořad v letním kině. Účinkovaly soubory z Chodska a jejich hosté z Francie.

NOVÁ UČŇOVSKÁ ŠKOLA

31. srpna byla slavnostně otevřena nová budova učňovské školy v ulici Prokopa Velikého (proti židovskému hřbitovu). Stará budova u gymnázia už pro potřeby učňovské výuky dávno nevyhovovala a navíc ji pro sebe potřebovalo nutně gymnázium, u kterého byla učňovská škola v nájmu. Otevřením nové školy se řeší jak problémy učňovského školství, tak gymnázia. Nový areál "učňovky" má i dostatečné zázemí (odborné učebny, dílny). Budou jej navštěvovat učni z celého okresu i ze sousedního Tachovska.

POČASÍ V SRPNU

I tento měsíc byl teplý, převládalo hezké letní počasí. Denní teploty od +20 do +34 stupňů Celsia s občasným deštěm a s bouřkami.

ZÁŘÍ

DEN PAMÁTEK

17. září je celoevropským dnem památek. Na tento den už tradičně vyhlašuje ministerstvo kultury Den otevřených dveří památek. V Domažlicích byly 17. září zdarma přístupné muzeum i galerie, byly otevřeny všechny kostely, refektář, rajská zahrada a křížová chodba augustiniánského kláštera.

VÝSTAVA HODIN

Pod názvem "Krása a čas" připravilo Muzeum Chodska ve svých výstavních prostorách v budově Jindřicha Jindřicha výstavu historických hodin. Výstava, pořádaná ke Dni otevřených dveří památek ve spolupráci s muzeem v Chomutově, zachycuje vývoj hodin od poloviny osmnáctého století do padesátých let století devatenáctého.

Hodiny můžeme ve šlechtických domácnostech najít ojediněle už ve 14. století. Na konci 15. století se stávají součástí vybavení šlechtických paláců a pronikají i do domácností zámožných měšťanů. Doba od poloviny 18. do poloviny 19. století bývá nazývána zlatým věkem hodin. A na výstavě v muzeu je opravdu na co se dívat.

MINISTR ZAHRANIČÍ V DOMAŽLICÍCH

Ve čtvrtek 23. září se ve velkém sále městského kulturního střediska uskutečnila beseda občanů města s ministrem zahraničí

Josefem Zieleniecem. Zcela naplněný sál ukázněně čekal na ministra, který přijel s téměř hodinovým zpožděním. Posluchačům pak své zpoždění vynahradil zajímavou besedou, na jejímž konci jeho vystoupení odměnil dlouhý potlesk.

KDO ZALOŽIL PLEŠ?

Regionálním tiskem proběhla zpráva o dokončení rekonstrukce zcela zničeného německého hřbitova na Pleši u Bělé nad Radbuzou.

Obec Pleš, která v roce 1939 měla 187 domů a 1272, obyvatel byla v létech 1951 - 1953 pro svoji polohu bezprostředně u česko-německé hranice vysídlena (z obce museli odejít čeští dosídlenci, německé obyvatelstvo bylo odsunuto už na jaře 1946) a srovnána se zemí. Včetně hřbitova a dvou kostelů. U příležitosti obnovy zničeného plešského hřbitova v létech 1991 -1994, kterou zorganizoval tamní německý spolek rodáků ve spolupráci s českými úřady, zveřejnil tisk několik zpráv o této zaniklé obci a o její historii. Jako datum vzniku obce se uvádí léta 1604 - 1630, obec prý byla založena německými obyvateli z Újezda svatého Kříže. Patřila prý vždycky k Bavorsku, k Čechám byla připojena až za hraničních úprav, které proběhly za císařovny Marie Terezie. Tento údaj, který z německých pramenů přebírají i české historické práce, je ovšem přinejmenším neúplný.

Když 17. října 1579 získalo město Domažlice "správcovství nad Chody", přešel do jeho správy, pokud už před tím nebyl v jeho majetku, i rozsáhlý královský hvozď od Pocinovic až po dnešní Tachovsko. Domažličtí záhy zjistili, jaké výhody by městu přinesla kolonizace dosud panenského hvozdu. Už od počátku svého správcovství vedli spory se sousedními Bavyry, kteří pronikali na českou stranu, usazovali se tam, káceli les, posouvali hraniční znamení. Město proti nim několikrát muselo zasáhnout silou, se "zbrojným lidem". Vysazení nových obcí v lesích "na království", jak se tehdy hraničnímu hvozdu říkalo, by tento problém částečně řešilo a zároveň by městu přineslo i pěkný peníz do městské kasy.

Mezi léty 1580 - 1590 proto Domažlice založily v lese "na království" téměř dvě desítky vesniček s většinou německými osadníky. Byly to například obce: Hadrava, Liščí, Starý Prenet, Fleky, Korytany, Podkorytany, Velké Pláně. A právě obec Velké Pláně známe nyní jako Pleš, když její původní hezké staré české jméno už dávno upadlo do zapomnění. Kdo zná rozsáhlou plešskou planinu musí přiznat, že to bylo jméno velice výstižné.

Pleš - Velké Pláně - tedy byla založena na českém území, jejím zakladatelem byly Domažlice a v majetku města zůstala až do roku 1620, kdy po bitvě na Bílé Hoře byl všechn jeho majetek zkonfiskován. Nad nově založenými obcemi převzal správcovství, spolu se správcovstvím nad Chody, Wolf Vilém Lamingen, který je pak brzy dostal do dědičného držení. A protože Lamingenové sídlili na zámku v Újezdě sv. Kříže, přešly Velké Pláně pod duchovní správu újezdské fary. Odtud tedy může pocházet onen zkreslený údaj, že Pleš založilo újezdské panství. Je velkým dluhem naší regionální historiografie, že se více nevěnuje i dějinám našich pohraničních vsí. Nejde při tom vůbec o jakési nacionální třenice, pouze o poznání pravdy o historii našeho kraje.

POČASÍ V ZÁŘÍ

V první půli měsíce bylo ještě hezké počasí s teplotami do +26 stupňů Celsia. Od druhé poloviny měsíce se začalo šmourat, bylo polojasno, občas s deštěm, denní teploty klesly na +17, noční na +5 - +10 stupňů.

ŘÍJEN

KOMISE MĚSTSKÉHO ÚŘADU

S blížícím se koncem volebního období končí i funkční období jednotlivých komisí městského úřadu. V tomto volebním období pracovalo při městské správě celkem 12 komisí.

Komise sociální a zdravotní

Předsedkyně: Marie Maňasová

Členové: MUDr. Oldřich Tikal, MUDr. Petr Votruba, Blanka Schröpferová, Helena Šléglová, Marie Járová, Marie Plzenská, Růžena Kitzbergerová, Božena Eberlová, Marie Pálenská, Marie Johánková, Marie Černá, JUDr. Milan Ryneš, Anna Hoffmanová, Jana Manová, Zdeňka Bohmanová, Jaroslava Růžková MUDr. Ludmila Steinbergerová

Komise péče o rodinu a děti

Předsedkyně: Jaroslava Šafránková

Členové: MUDr. Josef Volák, Marie Šindelářová, Václav Kubal, Marie Fábryová, Anna Líkařová, Václav Hruška, Marie Bozděchová, Marie Peková, Jaroslav Hartl,

Komise pro výchovu a vzdělávání:

Předsedkyně: Helena Klímová

Členové: Marie Nováková, Jana Jansová, Marcela Kralovcová, MUDr. Martin Roubal, Jarmila Černožorská, Irena Macháčková, Petr Ouřada, Vendula Klimentová, Marie Břízová

Komise bytová

Předseda: Miroslav Delastrada

Členové: Ladislav Nový, Ing. Jaroslav Fejférek, Josef Kitzberger, Jan Suchý, Václav Vondrovic

Komise finanční

Předseda: ing. Josef Janovec

Členové: ing. Rudolf Vašíček, Jan Sladovník, Ladislav Korbel, ing. Václav Mach, Petr Löwenthal, Jiří Regal

Komise ekonomická

Předseda: ing. František Budka

Členové: ing. Jiří Pabián, ing. Jaroslava Bozděchová, Václav Pičman,

Komise pro projednávání přestupků

Předseda: JUDr. Josef Vokáč

Členové: Antonín Pittner, Josef Jírovec, MUDr. Radmila Růžičková, Libuše Matějková, Bohuslav Perlovský, František Gazdík, Josefa Vokáčová

Komise stavební:

Předseda ing. Josef Brachniak

Členové: Josef Bauer, ing. arch. Josef Batelka, CSc., Zdeněk Procházka, ing. Josef Mlnařík, JUDr. Jan Regal

Komise cenová:

Předseda: JUDr. Jan Regal

Členové: Karel Strecker, Jiří Hafič, ing. František Budka

Otevírací komise:

Předseda: Jan Šturma

Členové: ing. Jakub Bernard, JUDr. Jan Regal, Zdeněk Procházka, Jiří Hafič

Dražební komise:

Předseda: Jan Šturma

Členové: JUDr. Jan Regal, Jiří Regal Karel Strecker, Alena Raisová

Sbor pro občanské záležitosti:

Předsedkyně: Libuše Matějková

Členové: František Říha, Eva Ebenstreitová, Emilie Holínková, Vendula Klimentová, Hana Mervartová, Anna Červená, Václav Svačina, Marta Schirová, Božena Weberová, Marie Mauleová, Josef Hána, Jana Hrušková

JAK VIDÍ SVOJI RADNICI OBČANÉ

Volební kampaň pro komunální volby začala už i v našem městě. Spíše než na volebních schůzích se ale práce domažlické radnice hodnotí po domažlických hospůdkách a restauracích a na domažlickém náměstí, čili po staročesku rynku.

Jak se tedy v uplynulém volebním období naše město změnilo? Domažlice ležely dlouhá léta v oblasti, kde "lišky dávají dobrou noc". To se po listopadu 1989 změnilo radikálně. Domažlice se staly významnou vstupní branou do republiky. Pokud se reprezentace našeho města týká, vede si radnice opravdu dobře, na jedničku s hvězdičkou. To nepopírá nikdo. Horší hodnocení už ale radnice dostává, hovoří-li se o konkrétní hospodářské situaci města. Je jí vytýkána neprofesionalita, časté změny rozhodnutí, podléhání tlaku lobystických skupin, arogance. Kritika je to jistě zčásti oprávněná. Na druhé straně je ale třeba vzít v úvahu, že městská správa prostě nemůže vyhovět každému. Zejména když zájmy různých lidí v jedné a téže věci jsou často zcela protichůdné. Město je složitý organismus a jeho řízení vůbec není lehká věc. Tím těžší je

v období, kdy se vše mění, kdy je všechno v pohybu. Takové to nynější volební období určitě bylo. A přes všechny chyby a problémy postoupilo město přece jen o kousek kupředu.

SCHVÁLENÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU

Na svém zasedání 17. října schválilo městské zastupitelstvo čistopis územního plánu sídelního celku Domažlice. Zpracovatelem plánu je STUDIO KAPA ing. arch. Petra Vávry z Prahy.

Město Domažlice bylo jedním z prvních měst v Československu, která měla už ve dvacátých létech tohoto století zpracován kvalitní územní plán. Na základě objednávky města zpracoval v roce 1924 jeden z předních tehdejších odborníků dr. Vladimír Zákrejs Generální zastavovací plán města Domažlic, podle tehdy nejmodernějších zásad výstavby měst. Pikantní je, že už v tomto plánu autor navrhuje odvést dálkové komunikace mimo střed města "s ohledem na čile vzrůstající ruch automobilový". To napsal dr. Zákrejs v r. 1924 a - tento problém není v Domažlicích vyřešen podnes! Na základě Zákrejsova základního plánu nechalo město v létech 1925 a 1926 zpracovat plány podrobné. Z této velice kvalitní územně plánovací dokumentace vycházely pak všechny plány pozdější, především územní plán ing. arch. Touše z r. 1966.

Plán ing. arch. Vávry vychází ze současné situace ve městě a řeší jak stávající stav, tak výhledově rozvoj města. Město dělí na několik zón: obytné území, obytné území městského a venkovského typu, několik druhů smíšeného území a území pro drobnou výrobu a pro průmyslovou výrobu. Řeší uspořádání dopravy, ochranu památek i přírody, krajiny, veřejné zeleně. Občanům byl územní plán předložen k diskusi a některé jejich dílčí připomínky autor do plánu zapracoval. Kladem plánu je, že důsledně respektuje historickou zástavbu, a při všech předpokládaných aktivitách v historické části města i v jejích ochranných pásmech postupuje podle podmínek o stavebním režimu v rezervaci, stanovených výnosem o zřízení Městské památkové rezervace Domažlice z roku 1975. Toto pojetí

plánu se nelíbilo zejména některým podnikatelům a majitelům domů v historické části města. Tlak na nové prodejní plochy i kancelářské prostory je v centru města značný, a tak někteří majitelé domů chtěli zvedat historické domy i o několik pater, případně je zcela přestavět, vybourávat starobylé portály a místo nich budovat pasáže, dokonce rušit podloubí (taková snaha byla např. v Kostelní ulici). Zpracovatel územního plánu stanovil pro rozvoj centra Domažlic jasné regulativy a dokázal je i obhájit. Snad nejbouřlivější diskuse se ale vedly nad projektem tak zvaného jižního obchvatu města. Městem se denně valí stovky aut a kamionů na hraniční přechod do Folmavy. Při tom hlavní silniční tah vede po hranici historického jádra, kolem základní školy a nemocnice. Obchvat je tedy pro město skutečně nutností. Už před léty byla zpracována tak zvaná severní trasa obchvatu, která vedla přes Baldov. Architekt Vávra volil jinou, jižní variantu. Ta by vedla z průmyslové části města a prakticky by kopírovala železniční trať do České Kubice. Proti tomuto záměru ale protestovali občané ze sídliště Kavkaz, kteří se bojí zhoršení svého životního prostředí, protože by jim obchvat vedl prakticky pod okny. Navíc by jeho stavba zlikvidovala dvě zahrádkářské kolonie. Nicméně projektanti obchvatu trvali na své variantě jako pro město nejvýhodnější a své stanovisko také obhájili. Občané Kavkazu však doufají, že město se k projednávání plánu ještě vrátí a že se jim podaří prosadit změnu. Koneckonců realizace obchvatu bude tak finančně náročná, že se v nejbližší době asi stavět nebude.

DEVADESÁTINY JOSEFA CHLOUPKA

8. října oslavil v plné duševní svěžesti a fyzické síle svoje devadesátiny pan Josef Chloupek, známý domažlický obchodník.

Od roku 1928 vlastnil Josef Chloupek prodejnu drogistického zboží. Zároveň rozvíjel i další podnikatelské aktivity. V okolí Domažlic otevřel spolu s Gustavem Wollnerem dva doly na těžbu živce, který dodávali sklárnám po celé republice. Jako vedlejší

produkt získávali slídu, která je pro výrobu skla nevhodná. Oba společníci s využitím slídy experimentovali a posléze vynalezli její zpracování na hedvábný lesk, který byl dlouhá léta používán jako dekorace při výmalbě interiérů a v Domažlicích se vyráběl ještě před 15 léty jako Chloupkův patent.

Po roce 1948 byly Chloupkovy podniky znárodněny. Pracoval pak dlouhá léta jako vedoucí prodejního centra spotřebního družstva Jednota v Domažlicích. Po roce 1989, ač už ve vysokém věku, koupil spolu se svým synem od Jednoty její domažlickou prodejnu a začal opět podnikat.

Josef Chloupek býval za mlada aktivním sportovcem a duší domažlických lyžařů a turistů.

Ve volných chvílích sepsal několik sešitů vzpomínek na staré Domažlice: Smích v podloubí, Domy na náměstí a lidé v nich, Domažličtí židé. Svoje práce věnoval bez jakéhokoli nároku na finanční odměnu domažlickému muzeu.

POČASÍ V ŘÍJNU

Zima se nám tentokrát ohlásila neobvykle brzy. V pátek 7. října napadl v Domažlicích sníh. Brzy ale roztál, v průběhu měsíce se pak denní teploty pohybovaly v rozmezí +7 - +14 stupňů Celsia. Od 20. října klesly na +7 - +10 stupňů s občasnými ranními mrazíky.

LISTOPAD

Vyhláška o režimu městské památkové rezervace

Městské zastupitelstvo přijalo městskou vyhlášku o režimu městské památkové rezervace. Vyhláška upravuje podmínky pro úpravy nemovitých kulturních památek a jejich souborů, ostatních objektů v rezervaci, úpravy sadové, terénní, dopravní, pro prodej zboží v podloubí historických domů a pro způsob umístování reklamy v rezervaci.

PROGRAM REGENERACE MĚSTSKÝCH PAMÁTKOVÝCH REZERVACÍ A ZÓN

Ministerstvo kultury zařadilo Domažlice do Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón, ze kterého mají města možnost čerpat ročně značné finanční prostředky na opravu a údržbu svých památek. Podmínkou zařazení do programu bylo zpracování vlastního městského programu regenerace. Pro Domažlice tento program zpracoval ing. arch. Petr Vávra ve spolupráci s referátem kultury okresního úřadu. Ministerstvo kultury zařadilo domažlický program regenerace mezi nejlépe zpracované programy.

NOVÁ FASÁDA DÍVČÍ ŠKOLY

V tomto měsíci skončila oprava fasády na základní škole v Komenského ulici 17, tak zvané dívčí škole. Oprava fasády si

vyžádala náklad 1.600 tisíc korun. Kamenické a sochařské prvky fasády odborně opravil zdejší kameník pan Jiří Šlegl.

POČASÍ V LISTOPADU

Počasí v tomto měsíci bylo mírné, průměrné denní teploty od +2 do +10 stupňů Celsia, ranní mrazíky kolem -2 až -4 stupňů. Sníh napadl několikrát, vydržel ale sotva několik hodin.

PROSINEC

VÁNOČNÍ KONCERTY

13. prosince uspořádaly národopisné soubory z Postřekova a Klenčí vánoční koncert "Vánoce na Chodsku" v arciděkanském chrámu. Kostel se už dlouho před zahájením koncertu zcela zaplnil, někteří zájemci se dovnitř ani nedostali nedostali. Program se vydařil, a tak se všichni, účinkující i diváci, rozcházeli domů spokojeni.

Přeplněný sál městského kulturního střediska uvítal v Domažlicích známou Muziku Bohemicu a jejího šéfa Jaroslava Krčka. Škoda jen, že vánoční program souboru nedoznává už několik let žádnou podstatnější změnu. K pěkným zážitkům z Krčkových koncertů patří vždy závěrečný společný zpěv koled.

Při klášteře augustiniánů vznikl letos na jaře klášterní pěvecký sbor. Řídí ho student zdejšího gymnázia Marek Vorlíček a zpívá v něm převážně mládež. Letos se představili koncertem v kostele U Svatých a mile překvapili svěžím přednesem staré hudby. Mezi vánočními svátky uspořádal tento sbor v klášterním kostele koncert vánoční hudby. Návštěvníky koncertu byli většinou mladí lidé a všem se moc líbil.

Také základní umělecká škola pořádá každoročně ve velkém sále městského kulturního střediska vánoční koncert. Před zcela zaplněným sálem vystupují dětské sbory, houslový soubor, dechový orchestr, komorní sdružení, taneční oddělení, folklórní soubor s dudáckou muzikou, nejlepší sólisté a žáci literárně-dramatického oddělení, celkem přes 200 dětí ve věku od šesti do osmnácti let.

OSLAVY SILVESTRA

Oslavy posledního dne v roce jsou rok od roku bouřlivější a také nebezpečnější. I k nám už vtrhla móda vystřelování všelijakých raket a dělbuchů. A také jsme letos zaznamenali první škody, naštěstí pouze materiální. Na sídlišti Palackého vletěla raketa na balkón a zapálila záclonu v otevřených balkónových dveřích. Na Kozinově poli poškodila raketa či dělbuch střechu zaparkovaného auta.

VÁNOČNÍ NÁKUPY

I když ani letos se Vánoce neobešly bez obvyklé nákupní horečky a zmatků, obchodníci si stěžují na nižší tržby než v uplynulém roce. Lidé se prý bojí horších časů, a tak začínají šetřit. A nebo možná, nakupují levnější zboží u Vietnamců. V Domažlicích prý snížení tržeb postihlo zejména obchody s elektrospotřebiči, radiopřístroji a také kosmetické zboží v drogeriích.

PŘÍLEŽITOST PRO ZLODĚJE

Kriminalita, která v poslední době nabírá dost znepokojujících rozměrů, se nevyhýbá ani našemu městu. A Vánoce jsou patrně pro různé zloděje a zlodějčky přímo báječnou příležitostí, jak si vylepšit příjem. Na sídlišti Palackého se začaly ztrácet nejprve zimní kozačky, na přelomu listopadu a prosince vykrádali neznámí pachatelé na domažlických sídlišťích kočárkárny, kde hledali především horská kola. Nejedni nákupů chtivý občan přišel o svoji peněženku. Další zloději se soustředili na krádeže vánočních stromků z balkonů v nižších podlažích domů. Jedné domažlické rodině na Kavkaze nádvkem ke stromku ukradli jacísi nenechaví pobertové i živou husu, která měla zpestřit vánoční stůl. Vykrmenou husičku odnesli i s podsadou. Ten poslední případ sice vyvolává spíše veselý úsměv - na růstu kriminality ovšem nic

veselého není. A že už i naše město není po setmění příliš bezpečné, je smutný fakt.

OPRAVY PAMÁTEK

Rok 1994 byl prvním rokem, ve kterém se město zapojilo do Programu regenerace městských památkových rezervací a zón. Do programu bylo v tomto roce zahrnuto šest památkových objektů:

Chodský hrad

Přestavba objektu probíhá od roku 1991. Vlastníkem hradu je město, které je zároveň generálním investorem. Rekonstrukce bude pokračovat i v dalších letech, finanční prostředky poskytuje město, okresní úřad, ministerstvo kultury.

Náklady v roce 1994	6.000.000 Kč

Kostel U Svatých

Dokončena generální rekonstrukce areálu. Vlastník církev, investor Okresní úřad Domažlice, finanční prostředky poskytuje okresní úřad, menší finanční příspěvek od církve a nadace Za staré Domažlice.

Náklady na dostavbu v roce 1994	1.900.000 Kč

Klášter augustiniánů

Úpravou rajské zahrady skončila generální rekonstrukce kostela a konventu, která probíhala od roku 1989. Zároveň v letech 1993 - 1994 proběhla rekonstrukce objektů v klášterní zdi. Majitel objektu: Česká provincie řádu sv. Augustina, investor: řád. Finanční prostředky na úpravu rajské zahrady poskytl okresní úřad, úpravu prodejen v ohradní zdi hradil jejich budoucí nájemce, firma GIS Stříbro.

Náklady v roce 1994	
na rekonstrukci rajské zahrady	400.000 Kč
na prodejny	3.000.000 Kč

čp. 118, ulice B. Němcové - knihovna

V létech 1993 - 1994 probíhala rekonstrukce objektu. Majitelem budovy je město, investorem oprav byl okresní úřad, finanční prostředky poskytly okresní úřad a město (fasáda).

Náklady v roce 1994	1.900.000 Kč

V roce 1994 město dále zajistilo opravy dvou památkových objektů na náměstí:

dům čp. 56 - dokončení rekonstrukce střechy a fasád

náklady v roce 1994	400.000 Kč

dům čp. 144 - oprava fasády	100.000 Kč

Celkem věnovali investoři v tomto roce na opravu památkově chráněných objektů v městské památkové rezervaci 13.700 tisíc Kč. A to už je opravdu slušná částka.

MODERNIZACE BYTOVÉHO FONDU - VÝSTAVBA BYTŮ

I v letošním roce pokračovala modernizace staršího bytového fondu ve vlastnictví města (mimo panelovou zástavbu). Nákladem 100 tisíc korun byly rekonstruovány byty v domě čp. 222 v Žižkově ulici. V domě čp. 61 v ulici Msgre. Staška zřídilo město nákladem 200.000 Kč jeden bezbariérový byt.

Městské zastupitelstvo projednalo a schválilo prodej městských pozemků na Kozinově poli firmě Paul a Nožír pro stavbu 36 nových bytů.

DĚTSKÝ NÁRODOPISNÝ SOUBOR

Ještě v polovině osmdesátých let pracovalo při základních školách ve městě hned několik dětských národopisných souborů. Jeden dokonce byl i v mateřské škole. Mnozí jejich členové pak zůstali své dětské zálibě věrni a přecházeli do některého z národopisných souborů, působících v Mrákově, v Klenčí a

v Postřekově nebo zakládali svoje lidové muziky. Někdy kolem roku 1985 nastal zlom - národopis zkrátka vyšel z módy. Tím radostnější je skutečnost, že na základní škole v Komenského 17 tuto hezkou tradici vyplnění volného času dětí obnovili. Už několik let zde pracuje dětský národopisný soubor Kolečko. Letos jeho členové navštívili Holandsko, kde v partnerském městě Domažlic Budelu vystupovali s takovým úspěchem, že dostali pozvání k další návštěvě. Neméně radostnou skutečností je fakt, že autobus na cestu do Holandska a zpět dětem zaplatili sponzorskými dary domažličtí podnikatelé.

Jedinou školou, na které se tradice dětských národopisných souborů uchovává nepřetržitě, je domažlická umělecká škola. Dětské národopisné soubory tu vedli bratři Konrádové, po nich Stanislav Tomala, od roku 1990 podnes V. Konrád a J. Holoubková. Jejich žáci se účastní regionálních i celonárodních přehlídek národopisných souborů a soutěží, ze kterých se vždy vrací s předním umístěním. Vystupují při četných příležitostech ve městě a na jarních a vánočních koncertech umělecké školy.

AUGUSTINIÁNI NESPLNILI SVŮJ SLIB

V květnu roku 1990 se v Domažlicích sešlo první jednání mezi představiteli České provincie řádu sv. Augustina a zástupci města a okresního úřadu. Tehdejší zástupce řádu, páter Kusý, hudbymilovné veřejnosti známý jako dlouholetý sólista plzeňské opery, se na něm poměrně nevybíravým způsobem dožadoval okamžitého vydání kláštera řádu. Klášter užívalo město. V patře sídlila a sídlí dodnes umělecká škola, přízemí využívala zčásti škola (5 místností), klášterní refektář pak soužil městu jako výstavní síň a škole jako příležitostný koncertní sál se zázemím. V přízemí byl i jeden provizorní byt. Pro vydání kláštera tehdy nebyly žádné zákonné předpisy. Přes poněkud nevhodné vystupování pátera Kusého se ale obě strany dohodly, že budou v jednání pokračovat.

Nakonec, v létě, po opětovném ujišťování augustiniánů, že chtějí ve městě pomoci v rozvíjení duchovního a kulturního života ve smyslu odkazu svých předchůdců, došlo k dohodě, že škola řádu uvolní západní křídlo pro pobyt několika řádových bratří. Ve městě to vzbudilo značný rozruch a představitelé města i okresu se ocitli ve středu kritiky nejen levicově smýšlejících občanů. V následujícím roce, po přijetí zákona o navrácení majetku řádům a církevním společnostem, řád klášter převzal ze zákona. Nebyly mu ovšem vráceny (díky zanedbání právníka řádu, který neporovnal pozemková čísla z roku 1950 se současným stavem na katastru nemovitostí) prostory prodejen v ohradní zdi, tak zvané "Aleje", od šedesátých let majetek Chodských restaurací a hotelů (CHRAH). Ty měly být spolu s celým podnikem CHRAH zprivatizovány v malé privatizaci. Na jejich využití už bylo dokonce podáno několik privatizačních projektů. Řádu se tento postup nelíbil a celý případ dal k soudu. Soud vyžadoval dobrozdání města a likvidátora CHRAH, tedy okresního úřadu. A tak se představitelé řádu znovu obrátili na město a okres se žádostí o pomoc. Při jednáních na domažlické radnici provinciál řádu sliboval, že řád využije obchodní prostory pouze ve prospěch města tak, že v "Alejích" vybuduje prodejnu Charity, kterou město postrádá a galerii církevního umění s občerstvením (cukrárnou). Velkou klášterní zahradu že propojí s Příhodovým parkem a vybuduje tak ve městě tolik chybějící odpočinkový prostor. Návrh se samozřejmě líbil, oba oslovení, město a okresní úřad, žádost řádu u soudu podpořili. Na základě jejich vyjádření soud "Aleje" z malé privatizace vyňal a rozhodl o jejich dodatečném předání řádu. Ihned po rozhodnutí soudu řád předložil okresnímu úřadu projekt na přestavbu "Alejí" a zahrady ve smyslu dřívější dohody a požádal o poměrně vysoký státní příspěvek na jeho realizaci, který také obdržel. Letos v polovině roku však překvapení úředníci okresního úřadu shledali, že v "Alejích" se staví něco docela jiného, než je v projektu. Na odboru výstavby městského úřadu pak zjistili, že řád pro stavební řízení předložil zcela jiný projekt, než měli oni. K dovršení všeho

při jednání u starostky města o zřízení parku v zahradě zástupci řádu prohlásili, že od tohoto svého záměru ustupují a hodlají v zahradě zřídit parkoviště aut. A řád prosadil svoji. Ale je využije ryze komerčně a zahradu pravděpodobně také, i když parkoviště tam nebude. S tím totiž odmítli souhlasit jak památkáři, tak odbor výstavby města a jejich souhlas je k realizaci tohoto záměru nutný ze zákona.

O celém sporu obšírně psaly oba místní listy. Proti řádu se postavila i domažlická katolická veřejnost s tím, že nesplněný slib nedělá dobré jméno ani řádu, ani křesťanům obecně. K jejímu protestu se připojil i sám převor domažlického kláštera P. Emil Dorničák, který prosazoval splnění daného slibu. Jeho pražské představené však ani jeho nesouhlas nepřesvědčil.

Pražští augustiniáni tak skutečně pokračují v odkazu svých předchůdců. Archivy nám zachovaly svědectví o příhodě, která se udála před dávnými léty, už v roce 1629. Po bitvě na Bílé Hoře se domažličtí augustiniáni zmocnili majetku několika domažlických občanů, kteří tenkrát odešli ze země. Jedné z nich, Kristině Rožmberské, měl být rozhodnutím císaře z 16. června 1629 majetek vrácen. Když ale zástupci pražského místodržitelství přijeli do Domažlic, aby majitelku "vedli do jejích gruntů", postavil se proti tomu převor kláštera, komisařům vylál a majetek vydat odmítl. Sami pražští místodržící, když o tom podávali zprávu císaři, označili převorovo jednání za "neslušnou věc". Takže - nic nového pod sluncem, pouze snad to, že tentokráte nešlo o domažlického pana převora, který je z toho, co se stalo, upřímně nešťastný, ale že neslušně jednali jeho řádoví nadřízení.

ZNÁTE, PROSÍM, BIBLI?

Stává se to v Domažlicích (jako všude jinde) dost často. Zazvoní domovní nebo bytový zvonek, a když majitel bytu otevře, stojí za dveřmi dva lidé se tvářící lidé, slušně pozdraví a hned po pozdravu se zeptají: "Znáte, prosím, bibli?" V devadesáti devíti případech

ze sta jde o příslušníky církve Svědci Jehovovi, kteří plní svoji povinnost získávat pro svoji církev nové členy. Pokud je majitel bytu pustí dál a je ochoten s nimi debatovat, o bibli se toho mnoho nedozví. Dozví se ale, nebo ho i dostane darem, o časopisu Strážní věž, který je jehovistům hlavním průvodcem v tom, čemu a jak správně věřit. Mnozí občané považují návštěvy jehovistů za nepřípustné obtěžování a diví se, že je něco takového dovoleno. Jehovisté, které institut pro studium sekt označuje za nebezpečnou sektu, jsou dnes státem uznanou církví a nikdo jim tedy nemůže jejich činnost zakázat. Jinou věcí je, že po několika desítkách let, kdy se o náboženství téměř nesmělo mluvit, vyrostly generace lidí, kteří o víře, bibli a křesťanství vědí tak málo, že jsou schopni věřit doslova všemu. A jehovisté toho umějí dokonale využít, ba někdy možná i zneužít.

PROPAGACE MĚSTA

Město Domažlice propagačními materiály příliš neoplývá. Při tom, chceme-li do Domažlic přilákat i jiné návštěvníky než jen jednodenní turisty, je pro to dostatek poutavých a kvalitních propagačních materiálů nezbytným předpokladem.

V letošním roce vydalo město půvabný soubor třinácti kreseb s texty - "Třináct domažlických zastavení". Autorem kreseb je domažlický výtvarník, ředitel městského kulturního střediska Josef Doubek. Doubkovy kresby doplnili texty dva znalci zdejší historie, Mgr. Jan Prokop Holý a paní Vlasta Paroubková. Celek, vyvedený na pěkném papíře, imitujícím ruční papír, lahodí oku. Doubkovy kresby jsou známé autorovým smyslem pro historický detail, kterým se řadí po bok malířů starší generace Jana Paroubka a Karla Kuneše. Stejně jako oni je i Doubek v podstatě autodidakt, který se díky talentu a pílí stal vyhledávaným regionálním výtvarníkem. Třináct domažlických zastavení s nevšedními Doubkovými kresbami domažlických historických památek bude jistě vyhledávaným a vhodným dárkem pro všechny, kdo mají

Domažlice rádi. Poněkud problematičtější je doprovodný text. Magistr J. P. Holý má jistě obrovské, přímo encyklopedické znalosti dějin Domažlic, které by rád nějak presentoval. Všechny texty, které píše, jsou proto zahlceny spoustou podružných detailů, sice zajímavých, ale někdy i částečně odporujících historickým pramenům. To se opakovalo i v případě třinácti zastavení. Paní učitelka Paroubková se sice snažila napravit, co se dalo, a také to napravila, ale i tak se v textu občas objeví informace přinejmenším sporná. Ale většina čtenářů nejsou znalci domažlické historie ani stavebních stylů a slohů a jazykové stránce textů nelze nic podstatnějšího vytknout. I tisk se povedl, a tak město získalo dílko vskutku kvalitní a sličné, za které se nemusí stydět a kterým naopak mnohého potěší.

Jinou otázkou zůstává, nakolik tento soubor, byť sebehezčí, přispěje k propagaci Domažlic mimo území republiky. Odpověď na tuto otázku zní, že jen málo nebo nijak. I kdyby existoval v kvalitních překladech, a to neexistuje, současný trend propagačních materiálů jde jinudy. Žádají se materiály barevného, nápadného až dryáčnického provedení, pokud možno troj- až čtyřjazyčné. A takový materiál dosud Domažlicím chybí. Při tom stačí vyjet kousek za hranice, abychom se přesvědčili, že města srovnatelné velikosti jich mají na výběr hned několik. Zde se ovšem důraz klade na kvalitní barevnou fotografii, text je podružný, čím je ho méně, tím lépe. Domažlice, s chodskými kroji, keramikou, nábytkem, tedy věcmi, které jsou v cizině stále atraktivní a turisty přitahují, mají všechny předpoklady pro to, aby podobný materiál vydaly. Jen najít šikovného fotografa a grafika.

DOMAŽLICKÁ NAKLADATELSTVÍ

Ke konci tohoto roku jsou v Domažlicích zaregistrována tři nakladatelství:

Nakladatelství Rudolfa Svačiny

Chodské nakladatelství (Josef Haas) a

Nakladatelství Českého lesa (Zdeněk Procházka).

Jako první bylo hned v roce 1990 zaregistrováno Nakladatelství Rudolfa Svačiny. Tato registrace je ale pouze formální, sám pan řídící Svačina ji komentoval slovy: "Nic už vydávat nebudu, na to už nemám věk, ale nakladatelství chci. Komunisté mi je sebrali, tak je chci vrátit."

Josef Haas ve svém Chodském nakladatelství začal vcelku slibně edicí historických pohlednic. Jeho první větší publikace, pověsti z Horšovskotýnska v překladu a převyprávění Marie Špačkové však skončila debaklem, zejména pro neuvěřitelné množství pravopisných chyb. Od té doby o sobě nakladatelství dává vědět pouze sporadicky.

Jediné nakladatelství, jehož činnost se nadějně vyvíjí, je Nakladatelství Českého lesa Zdeňka Procházky. Procházka má k úspěchu regionálního nakladatelství všechny nutné předpoklady. Je profesí tiskárenský grafik a navíc je zapálený amatérský archeolog a historik s dlouholetou sběratelskou činností. Po svém dědečkovi, A. Procházkovi, zakladateli a prvním řediteli domažlického muzea, zdědil i rozsáhlou knihovnu regionálních tisků a zajímavý archiv. V roce 1992 začal vydávat edici česko-německých turisticko-historických průvodců, kde jako třetí svazek vyšel průvodce Domažlicemi "Domažlice město". V průvodci Zdeněk Procházka zúročil svoje rozsáhlé historické znalosti. Co do obsahu je tento průvodce určitě to nejkvalitnější, co o Domažlicích bylo v posledních třiceti létech napsáno. Značnou vypovídací a historickou hodnotu má i výběr dokumentačních fotografií, kreseb, plánů. Publikace, která jistě potěší i srdce profesionálního historika. A přece leží na pultech domažlických knihkupectví bez většího čtenářského ohlasu. Ani Zdeněk Procházka totiž nepochopil, co dnešní průměrný turista chce. Ve snaze zúročit své rozsáhlé znalosti průvodce přeplnil textem, vytištěným navíc tak drobným písmem, že i člověka s ostřížím zrakem po chvíli listování v knižičce rozbolí oči. Vzhledem ke kvalitě publikace je škoda, že nakladatel nevybočil z formátu edice a nevolil klasický

knižní formát. Možná v tom hrály roli zvýšené náklady, které by taková úprava nutně vyžadovala.

ÚSPĚCHY DOMAŽLICKÉ VÝTVARNICE

Domažlická malířka Jana Hrušková maluje obrazy už téměř třicet let. Dlouho hledala svůj styl a dlouho nemohla prorazit. Zdá se, že v posledních letech se konečně našla a o její obrazy začíná být zájem doma i v sousedním Bavorsku. Tam Jana Hrušková vystavovala v Chamu, ve Furthu, v Řezně a na dalších místech. Vděčnými náměty její tvorby jsou přírodní motivy a také historická zákoutí Domažlic.

Jana Hrušková je od dětství těžká astmatička a ví, co je to shánět drahé zahraniční léky, které astmatici potřebují. Jako humanitární gesto věnovala výtěžek své letošní výstavy v Chamu na nákup léků pro stejně postižené domažlické občany, kterým na drahý zahraniční lék nezbyvají peníze.

V současné době se Jana Hrušková připravuje na výstavu v Holandsku a ve Francii, nabídku prý dostala, prostřednictvím jednoho domažlického Čechoameričana, i od krajanů z Ameriky. V Čechách prý nejraději vystavuje v galerii Ve věži v Sokolově, kde má už svůj stálý okruh příznivců a přátel. Do Sokolova prý tihne proto, že doma člověk často nebývá prorokem. A Janě Hruškové se podle jejích vlastních slov nejhůře vystavuje právě v Domažlicích. Svoji roli v tom jistě hraje i řevnivost mezi zdejšími výtvarníky, kteří patrně jedni ve druhých vidí nekalou konkurenci, a tak se navzájem nijak neoblubují.

Z KNIHOVNY BOŽENY NĚMCOVÉ

První pololetí roku proběhlo v domažlické knihovně ve znamení stěhování do nových prostor. Ve druhém pololetí bylo hlavním úkolem knihovnic organizačně zvládnout provoz knihovny tak, aby

co nejlépe sloužila všem svým čtenářům. V nové budově přibyla dvě oddělení: čítárna a oddělení hudební. Všechny pracovnice knihovny se musely ujmout služeb v odděleních pro veřejnost, i když na tomto pracovišti přímo nepracují. Knihovna také zkrátila polední přestávku ze dvou na jednu hodinu. Otevřeno má denně do 17 hodin, s výjimkou úterý, které je věnováno odborným knihovnickým pracím - doplňování katalogů, značení knih a většímu úklidu v půjčovnách - řazení knih v regálech, výměně poškozených obalů a podobně.

Knihovna Boženy Němcové patří ke středně velkým okresním knihovnám s městskou funkcí.

Ve svém knihovním fondu má celkem 87 593 knihovních jednotek

z toho je	83 361 knih,
gramofonových desek, magnetofonových kazet a	
kompaktních disků je celkem	4.232

V tomto roce knihovna koupila 2.025 nových knih a 119 kazet a kompaktních disků.

V knihovně se letos zapsalo 2.096 čtenářů, z nich 660 dětí do 15 let. Čtenáři si vypůjčili celkem 53 354 svazků knih a časopisů.

Srovnáme-li statistiku knihovny za poslední čtyři roky, zjišťujeme, že počty čtenářů i výpůjček každý rok o něco poklesnou. Pokles zaznamenává i nákup knih a časopisů a hudebních fondů.. Tak v roce 1993 knihovna nakoupila celkem 3.090 knihovních jednotek, vykázala 2.151 čtenářů a 59.959 výpůjček. Z knihoven obecně, nejen z té naší, zmizeli lidé středního věku. Ti jsou buď tak zahlceni prací, že nemají čas číst, nebo jim četbu nahrazuje televize, video, počítač. Pokud se poklesu nakoupených knihovních jednotek týká, tady je situace jasná. Částka na nákup knih, časopisů a hudebních nosičů s nahrávkami, kterou má knihovna k dispozici, zůstala prakticky letos na úrovni roku 1992. Cena knih však za tu dobu vzrostla dvakrát i třikrát, u kvalitních

naučných publikací, jako jsou encyklopedie, je zvýšení ceny ještě citelnější.

Knihovna se samozřejmě neomezuje jen na půjčování knih. V dětském oddělení pořádá pravidelné besedy nad knížkami, přednášky o informatice, soutěže. Oddělení pro dospělé připravilo pro čtenáře 11 besed, 19 výstav a 5 prodejních burz knih. Oddělení speciálních služeb připravuje výběrové bibliografie literatury, kompletuje regionální knižní fond (autoři z okresu a díla o okrese), připravuje přehled nejdůležitějších regionálních výročí.

Na sídlišti Kozinovo pole pracuje pobočka knihovny. Je využívána zejména staršími čtenáři, pro které je obtížné, nosit knihy do města a zpět. Pobočka měla v tomto roce 242 čtenářů. Ti si pochvalují pěkné prostředí i ochotu knihovnic, které jim knihy, které na pobočce nejsou, vždycky rády dovezou z "dolejší" knihovny. Pro starší, převážně čtenářky, je pobočka jakýmsi "besedním centrem", kam chodí na kus řeči s knihovnicí. I takováto práce je dobrá a užitečná, zejména dnes, kdy se mnozí staří lidé nedokáží orientovat ve stále se měnících životních podmínkách a cítí se proto odstrčení, osamělí a zbyteční.

Vedení knihovny projednalo s paní Venuší Klimentovou, vedoucí odboru školství, kultury a sociálních věcí městského úřadu už v polovině roku možnost obnovení práce knihovny v Havlovicích, kterého se dožadují někteří tamní občané. Zatím se však městu nepodařilo získat zájemce, který by se o tamní knihovnu staral. Odměna za práci je totiž nevelká, a tudíž nejde o práci lukrativní. A nadšenci, kteří knihovnu kdysi vedli za pár korun jen z lásky ke knížkám, se už najdou leda tak mezi generací osmdesátníků.

Mimo funkci městské knihovny zajišťuje domažlická knihovna i metodickou pomoc všem veřejným knihovnám okresu.

POČASÍ V PROSINCI

Do poloviny měsíce bylo studeno a sucho, denní teploty od -2 do +6 stupňů Celsia. V předvánočním týdnu napadl sníh, ale ani tentokrát dlouho nevydržel.

Z HISTORIE MĚSTA

PŘED 650 LETY

ZALOŽENÍ MĚSTSKÉHO ŠPITÁLU

10. března 1344 Arnošt z Pardubic, pražský biskup, potvrzuje za svého pobytu na biskupském hradu v Horšovském Týně na žádost pěti zástupců města Domažlic a městského faráře Klementa založení špitálu, který roku 1331 vystavěli domažličtí měšťané svým nákladem za městskými hradbami, při kostele svatého Antonína (v místech dnešní budovy Muzea Jindřicha Jindřicha na Dolejším předměstí). Listina Arnošta z Pardubic stanoví povinnosti kněžského správce špitálu, jmenovaného městskou radou a farářem a pojišťuje špitálu příjem 40 grošů z masného krámu, který město darovalo městskému faráři.

PŘED 540 LÉTY

POTVRZENÍ PRIVILEGIÍ

15. listopadu 1454 král Ladislav potvrdil městu všechna jeho privilegia, zejména výsady na městské rychtářství.

PŘED 495 LÉTY

ZHOUBNÝ POŽÁR

Domažlice stíhaly s železnou pravidelností téměř každých čtyřicet let velké ničivé požáry. Jeden z největších, při kterém shořelo téměř celé město, vzplál 3. srpna 1499. Požár založil palič, který byl později usvědčen a popraven. Město se tenkrát obrátilo s prosbou o pomoc ke králi. Král Vladislav osvobodil Domažlice pro časté požáry na deset let od placení berní a pomocí a od posílání zbrojného lidu v případě vojny. Na šest let osvobodil Domažlické od placení královských mýt a cel z koupeného zboží.

PŘED 470 LETY

MĚSTSKÉ STAROSTI

Domažlická radnice se už před 470 léty potýkala s problémy, řečeno moderní češtinou "jednacího protokolu". Městská rada se scházela jak kterého člena napadlo nechat ji svolat, zasedala často dlouhé hodiny, ke každému jednacímu bodu se řečnilo tak rozvláčně, až páni radní nakonec už nevěděli, o čem že to vlastně jednat začali. A tak se roku 1524 rozhodli k "radikálnímu" kroku. Pro zasedání rady stanovili dva pevné dny v týdnu, pondělí a středu, s tím, že bude-li to třeba, může být rada samozřejmě svolána i v jiný den. Při zasedáních nemělo být pod hrozbou pokuty jednání zbytečně zdržováno.

Z téhož roku se dochoval i rejstřík příjmů a vydání města. Dozvídáme se z něho i počet a profesi tehdejších městských zaměstnanců. Těmi byli: farář, kaplan, varhaník, zvoník, hrobař, městský písař, obecní písař, služebník panský, služebník městského rychtáře, dva pověžní a dva jim přidání (= pomocníci) v městských branách (východní brána a jižní branka, západní brána a severní branka), dva ponocní, trubač, dva polesní, jeden polesný pro rybníky, biřic, pastýř prasat, obecní kovář, obecní sladovník, obecní cihlář, šafář v obecních dvorech, šrotýř (staral se o troky - dřevěné žlaby - a o trouby - dřevěné potrubí -, kterými se do města přiváděla voda, tedy o městský vodovod) a šatlavní hospodář.

V městské radě zasedalo dvanáct konšelů a dvanáct obecních starších. Město mělo tehdy 332 domy a co do velikosti bylo mezi českými městy na 11. místě.

PŘED 375 LETY

O ZTRÁTĚ NEJSTARŠÍHO MĚSTSKÉHO ARCHIVU

Koncem roku 1619 přišli do Domažlic na byt a stravu rejthaři, kteří měli zdejší kraj chránit v tehdejších neklidných dobách. V Domažlicích byl tehdy primasem Adam Voprcha z Uračova,

člověk prý velmi výborné pověsti, neobyčejně vážený, velkého rozhledu a uvážlivého jednání. Díky této své pověsti byl také v červnu 1609 zvolen za jednoho ze 30 stavovských direktorů českého království. Jak líčil později, v roce 1659, očitý svědek událostí pohnutých let 1619 - 1620 domažlický měšťan Jan Doucha Čáslavský, primas Voprcha předpokládal válečný střet. Dal proto hned po příchodu rejtharů roztavit stříbrné církevní náčiní a získané stříbro uložit do truhlice na radnici. Před obležením města vojsky císaře Ferdinanda, pár dní před nešťastnou bitvou na Bílé Hoře v roce 1620, pak Voprcha za pomoci zmíněného Jana Douchy a radního písaře Víta Haranta do této truhlice složil všechna městská privilegia, starodávné paměti, městské knihy a zachované listiny, spolu s městskými penězi. Bílou dřevěnou truhlici pak vložili do truhly železné a Voprcha ji nechal odvézt do Lesního Mnichova na zámek, kde tehdy byla jeho manželka s jejich dvěma dětmi. 7. října 1620 obsadil generální komisař císaře Ferdinanda don Baltazar Marredas Domažlice. 10. října ráno utekl primas Voprcha v přestrojení na obecním koni z města a dostal se šťastně až do Lesního Mnichova (Waldmünchen). Později sice přestoupil na katolickou víru a do Čech (ne ale do Domažlic) se vrátil, o dalším osudu vzácného městského archivu ale nemáme žádné zprávy. Jeho stopy definitivně končí v Lesním Mnichově. Z Domažlic tak zmizely téměř všechny doklady jejich nejstarší historie. Podle některých jednotlivých nálezů v různých bavorských archivech je víc než pravděpodobné, že zbytky domažlického archivu leží v některém z archivů bavorských podnes.

PŘED 325 LETY

SPOR O CHODSKÝ HRAD

Od porážky na Bílé Hoře vedlo město Domažlice s novým pánem Chodů Wolfem Vilémem Lamingenem spor o domažlický chodský hrad, který od požáru města v roce 1592 ležel v troskách. Lamingen, kterému spolu s Chody připadl i jejich majetek, a tedy i

Chodský hrad, se začal psát "zu Taus". To samozřejmě Domažlické pobouřilo. Jedním z dávných privilegií města totiž byla výsada, že se na jeho území nesmí usadit žádný šlechtic. Dalším jablkem sváru byl Lamingenův úmysl hrad nejen obnovit, ale vystavět při něm pivovar, což by nutně byla konkurence pivovaru městskému. Spor se vlekl dlouhá léta, přežil Wolfa Viléma i krátkou vládu jeho nejstaršího syna a teprve poté, co chodský majetek převzal nejmladší Vilémův syn, Wolf Maxmilián a začal úmysl svého otce realizovat, vyřešil svár císařský reskript z 22. května 1669. Císař v něm sice nepopřel právo Lamingenů na Chodský hrad, nařídil ale, aby byla ustavena komise, která by spor důkladně prošetřila a obě strany dovedla k dohodě. Nepřímo tak dal najevo, že stojí na straně Domažlických (patrně kvůli poplatkům, které jeho pokladně plynuly z městského pivovaru). Komise nakonec rozhodla, aby Lamingen Domažlickým hrad prodal. To se ještě v témže roce stalo a Lamingen pak postavil nový zámek, Chodenschloss, v Trhanově. Přídomek "zu Taus" už poté nemohl používat.

PŘED 145 LETY

PETR FASTER V DOMAŽLICÍCH

6. června 1849 zažily Domažlice neobvyklou podívanou. Svě rodné město navštívil zdejší měšťan, významný účastník událostí roku 1848 v Praze, vášnivý národovec Petr Faster. Ubytoval se na domažlickém arciděkanství u svého bratrance, domažlického děkana Jana Fastera. Město ohromil svým oblečením, "nejnovějším modelem" jakéhosi univerzálního slovanského kroje. Vycházel do města oblečený v modrém, červeně podšitém plášti, v zelené, bílo-červenými šňůrami bohatě zdobené attile na způsob husarské uniformy, ve stejně zdobených kalhotách, v čizmách s ostruhami. Po boku se mu houpala široká zakřivená šavle v červené, stříbrem bohatě zdobené pochvě, na hlavě měl červenou svornostenskou čapku s vysokým pérem. U konzervativnějších vzdělanců prý neobvyklý úbor vzbudil dojem, že je Faster blázen, většině lidí prý

však jeho oděv imponoval a Petru Fastrovi připravili nadšené ovace. Jedním z organizátorů uvítání Petra Fastra v Domažlicích byl mladý domažlický cukrář Jan Halík, prapradědeček dnešního významného katolického duchovního a psychologa PhDr. Tomáše Halíka. Jan Halík prý byl vynikající řečník, který vždy dokázal posluchače hladce strhnout na svoji stranu. Jeho pravnuk má docela určitě tytéž vlastnosti.

PŘED 45 LETY

MOTORISMUS V DOMAŽLICÍCH

V roce 1949 jezdilo v Domažlicích celkem 5 autobusových linek:

Domažlice náměstí - Domažlice nádraží

Domažlice náměstí - Koloveč

Domažlice náměstí - Nemanice

Domažlice náměstí - Všeruby

Domažlice nádraží - Horšovský Týn

Ve městě byli dva soukromí taxikáři, kteří vlastnili 5 osobních aut. Jedním z nich byl taxikář Václav Bláha, který proslul vtipným sloganem "Kam vás nedoveze dráha, doveze vás taxi Bláha". Jezdil s taxíkem přes padesát let a nikdy neměl větší dopravní nehodu.

Majitelů osobních aut, jednotlivců i podniků a institucí, bylo ve městě evidováno 110. Dohromady vlastnili 140 osobních aut. V dnešní době je to tak počet aut, která vlastní obyvatelé jednoho jediného domažlického sídliště.

Dále bylo ve městě evidováno:

175 majitelů motocyklů s dohromady 190 motorkami

39 majitelů nákladních aut s dohromady 190 náklad'áky

4 majitelé traktorů s dohromady 5 traktory

A TAK KONČÍ ROK 1994. BYL TO DOBRÝ ROK? BYL TO ROK ŠPATNÝ? JEDEN ODPOVÍ TAK, DRUHÝ JINAK. VŠAK TO BÝVALO VŽDYCKY, ŽE JEDNOMU NĚCO SLOUŽÍ K UŽITKU, JINÉMU KE ŠKODĚ. PROTO I TEN LETOŠNÍ ROK BYL TAKOVÝM, JAKÝM SI HO UDĚLALI LIDÉ SAMI. MOHL BÝT MOŽNÁ O NĚCO MOUDŘEJŠÍ. SNAD SE TO POVEDE ROKU PŘÍŠTÍMU.

VĚRA ZÁVACKÁ, KRONIKÁŘKA

OBSAH

strana:

Obyvatelstvo	2
Městská správa	3
30. zasedání zastupitelstva	3
31. zasedání zastupitelstva	3
32. zasedání zastupitelstva	4
33. zasedání zastupitelstva	4
34. zasedání zastupitelstva	5
35. zasedání zastupitelstva	5
36. zasedání zastupitelstva	6
37. zasedání zastupitelstva	7
38. zasedání zastupitelstva	7
1. zasedání zastupitelstva (1994/1998)	8
Hospodaření města	
Rozpočet	9
Městská zařízení	
Bytový podnik	12
Technické služby	12
Městské lesy	12
Plavecký bazén	13
Městské kulturní středisko	14
Politický život	
Volby do zastupitelstev	15
Průmysl, obchod, školství, zdravotnictví	
Průmysl	17
Obchod - služby	18
Školství	19
Zdravotnictví	19
Kalendárium	20
Novoroční pochod na Vavříneček	21
Dar z Budelu	21
Výprodej nábytku	21
Nezaměstnanost v Domažlicích	22
Čerchovan	22
Poplach v gymnáziu	22
Zbytečné plýtvání	22
Pokračování plynofikace	23

Loutkové divadlo	23
Sport	23
Zemřela Ludmila Jiřincová	23
Nedožitě výročí narození Karla Wimmera	24
Počasí v lednu	25
Změna na radnici	26
Vzpomínková přednáška	26
Dražba Heldovny	26
Projekt nového penzionu	27
Taxislužba	27
Přednáška v novém sále	27
Úmrtí Vuka Echnera	27
5. výročí úmrtí PhDr. Josefa Kotala	28
Počasí v únoru	28
Výstava Václava Siky	29
Vernisáž v Muzeu J. Jindřicha	29
První vlna kupónové privatizace	29
Zničená studánka	30
Výstava ve Furthu	30
Slavnostní koncert	30
Koncert v Chamu	31
Lyžařská sjezdovka na Čerchově	31
Nové byty	32
Problémy se židovským hřbitovem	32
Satanisté v Domažlicích?	32
Počasí v březnu	33
Otevření nové prodejny	34
Přednáška o životním prostředí v Belgii	34
Spořitelna v novém	34
Den Země	36
Jarní koncert umělecké školy	36
Majáles	37
Pomník obětem sběrného tábora	37
Problém zvaný trpaslíci	39
Maratón nahradil půlmaratón	40
Změna investora Chodského hradu	41
Počasí v dubnu	42
Oslavy osvobození	43
Hasiči světili prapor	43
Podepsání partnerské smlouvy Domažlice - Ludres	44

Oslavy 1. května	45
Návštěva ThDr. Miloše Biče	45
Výročí úmrtí PhDr. Roubíka	45-47
Dva koncerty umělecké školy	47
Výstava psů	48
Hanoj v Domažlicích	48
Počasí v květnu	49
Skončil archeologický výzkum v klášteře	50
Dar nadaci	52
Knihovna v nových prostorách	52
Setkání politických vězňů	53
Stáž	53
Babylonské problémy	54
Jak velké bude zastupitelstvo	54
Červený dům v Břetislavově ulici	54
Změna v nadaci Za staré Domažlice	55
Zrušení komunálních služeb	56
Zlaté medaile základní umělecké školy	56
Počasí v červnu	56
Domažlický dívčí pěvecký sbor v Holandsku	57
Výstava čínského umělce	57
Kruh přátel česko - německého porozumění	57
Oprava kostela U Svatých skončila	58
Archeologický průzkum U Svatých	60
Počasí v červenci	62
Dubina v novém	63
Chodské slavnosti - Vavřínecká pouť	63
Nová učňovská škola	65
Počasí v srpnu	65
Den památek	66
Výstava hodin	66
Ministr zahraničí v Domažlicích	66
Kdo založil Pleš	67
Počasí v září	68
Komise městského úřadu	69
Jak vidí svoji radnici občané	71
Schválení územního plánu	72
Devadesátiny Josefa Chloupka	73
Počasí v říjnu	74
Vyhláška o režimu městské památkové rezervace	75

Program regenerace městských památkových rezervací a zón	75
Nová fasáda dívčí školy	75
Počasí v listopadu	76
Vánoční koncerty	77
Oslavy Silvestra	78
Vánoční nákupy	78
Příležitost pro zloděje	78
Opravy památek	79
Modernizace bytového fondu - výstavba bytů	80
Dětský národopisný soubor	80
Augustiniáni nesplnili svůj slib	81
Znáte, prosím, bibli?	83
Propagace města	84
Domažlická nakladatelství	85
Úspěchy domažlické výtvarnice	87
Z knihovny Boženy Němcové	87
Počasí v prosinci	89
Z historie města	
Založení městského špitálu	90
Potvrzení privilegií	90
Zhoubný požár	90
Městské starosti	91
O ztrátě nejstaršího městského archivu	91
Spor o Chodský hrad	92
Petr Faste v Domažlicích	93
Motorismus v Domažlicích	94
Závěr	95
Obsah	96